

MAGYAR CSERIKÉSZ

MARTON L.

- 1928.

Új rendszerű sátor-karbantartás

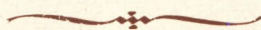
Közismert tény, hogy a sátrak csak szakszerű kezelés mellett tarthatók jó állapotban. A csapatoknak érdekük tehát, hogy kontárok helyett szakértőknek adják át féltett kincsüket, a sátrakat. Gyárunk elvállalja a sátrak javítását és jókarbantartását a következő **átlagárak** mellett:

1 darab	11 R.,	vagy B. típusú sátor	javítása	10 pengő
1 »	15 R.,	» H. » » »	»	12 »
1 »	22 R.,	» kúp » » »	»	10 »
1 »	19.	» kis sátorlap	»	1 »
1 »	20.	» nagy » » »	»	2 »

A fenti árakban a sátrakon levő összes hibák kijavítása bennfoglaltatik, úgymint: szakadások bevarrása, hiányzó karikák pótlása, bőrözés megjavítása, hurkok újravarrása, lyukak kijavítása stb.

Amennyiben ponyvaanyag és kötél pótlása válik szükségessé, úgy a felhasznált szövetet nagysága szerint külön felszámítjuk négyzetméterenként 5 pengő árban, a kötelet félméterenként 30 filléres árban.

Kérjük a sátrakat elcserélés kikerülése végett a csapat nevével és számával megjelölni.

A sátrakat kérjük minél előbb beküldeni, mert fenti ajánlatunk csak *folyó évi december hó 31-ig beérkezett* sátrakra érvényes!

Sátorrudak, cövekek, vasalkatrészek, kötelek javítása és pótlása megegyezés szerint!

Magyar Kender- Len- és Jutaipar
R. T.

BUDAPEST, V., FALK MIKSA-UTCA 26—28.

Telefon: Automata 278—36; Automata 258—73.

Gyárak: *Pesterzsébet, Újszeged, Dunaföldvár.*

Javítandó sátrak a Cserkészszövetséghez is leadhatók!

Csapat-, raj- és örsi

Árajánlattal díjmentesen szolgál:

ALAPÍTÁSI ÉV 1863.

ZÁSZLÓK a legegyszerűbbtől a legdíszebb kivitelig.

OBERBAUER A. UTÓDA EGYHÁZI SZEREK ÉS ZÁSZLÓK GYÁRA

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41. TEL.: AUT. 833—44.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

A NAGY MÁGNES.

Arra a nagy mágnespatkóra gondoltok bizonyára most, amelyet a fizika tanár egész év alatt mindössze egyszer mutatott be nektek? Nekem is úgy fájt a szívem érte és bizony szívesen hazavittem volna magammal. Micsoda szórakozás lett volna az, végigmenni a fáskamra vagy az éléskamra ezermester szerszámládás zugain, kinyújtott karral, odatartva, lassan húzni a mágnest a bizonytalan sötétben, s utána gyönyörűséggel szemlélni a napfényen, hogy mi mindent vett fel! Sajnos ez csak elérhetetlen vágy maradt és meg kellett elégedni a Kern boltjában vásárolt négy krajcáros kis mágnessel is. Akinek arra sem jutott, az hozzáfente bicskáját a tanár úr nagy patkójához, amikor kifordult a laboratóriumba egyéb kísérleti eszközeiért.

Azután óra alatt a padban próbálgattuk, hogy kié bír több tollat felszedni. Érdekes, hogy mily nagy a mágnes ereje, még a papíron keresztül is megfuttatta az apró szegeket.

Szerettem a mágnest gyermekkoromban, mert valami titokzatos erő működött benne és megvallom, most is nagyon imponál még nekem ez az erő.

Teltek, múltak az évek és én gyakran elővettem mágnespatkómat és mindig nagy gyönyörűséggel szemlélttem: hogyan ragadja magához a vasport s a kisebb-nagyobb vasdarabokat is. Épen egy újságpapíron játszottam vele, s csak odatéved a szemem és olvastam, hogy Budapesten a gyerekek szervezkednek, csapatba tömörítik őket a meglett férfiak és érdekes, hogy nem tiltják meg nekik az ijjazást, célbalövést, sátor alatt tanyázást, táborozást, hanem maguk segítik hozzá őket. Nagyon tetszett akkor ez nekem, hiszen mi is ilyen életet akartunk, csak nem akadt idősebb vezetőnk. Felcseperedtem, megtollasodott az állam, és magam fogtam hozzá. Megvettem az első cserkészkalapot és elmeséltem a fiúknak, hogy az a kalap s az a szép liliosm jelvény kinek lehet a tulajdona. Megtetszett a fiúknak, híre ment kis felvidéki városkánkban s a fiúk a cserkészkalapról ismertek meg. Amint meglátták, felragyogott a szemük, s a jelvény és kalap odavonzotta őket. Ugy jöttek a kalap felé csillogó szemmel, boldog vágytól telt — minden feltétel, minden alkuvás nélkül —, úgy tapadtak hozzá, mint a kicsiny vasporszemek a nagy mágneshez. És én úgy éreztem, hogy valami titokzatos erő működik itten, amelynek a kalap csak külső szimbóluma és ez a titokzatos erő, a lélek tiszta vágya, egy nemes, szép fiús élet után. Ennek az erőnek az indítására mindig több lett a cserkészkalap és mindig több

mellen ragyogott fel a lilium, — akkor még nagy Magyarországon.

És kitört a világháború, s a szeretet mágnes hatalma alatt tartotta, összeforrasztotta az én kicsiny cserkészcsapatomat. Csodálatos módon jobban végezték el iskolai feladatukat is, pedig minden vonatnál ott voltak, és élelemmel, ajándékokkal látták el a hadbavonulókat. Azután ott örködtek a várótermek sötétjében, — szomorú magyar éjszakákon — és kórházba szállították a sebesülteket és friss kötést adtak a könnyű sebesülteknek.

Egy szegény asszonynak az ura, aki kertészkedésből élt, szintén bevonult, otthon hagyva ágyban fekvő, tüdőbeteg feleségét és négy apró gyermekét. Cserkészeimmel kertészeknek csaptunk fel, megmunkáltuk a nagy kertet, piacra hordtuk a termékeket, s a kofák között kofáskodva mindig, mindent elárusítottunk. Persze hamar több lett a jövedelmünk mint máskor, s a szegény beteg asszony szépen megélt nagy családjával. Azután kórházakat szereltek fel cserkészeim összekoldult anyaggal. — Akkor már én is a harctérre kerültem, de a csapat továbbfolytatta szép munkáját.

Sokáig voltam kint és már alig hallottam hírt cserkészeimről, hiszen a háború rettenetes napjai elfeledtették a cserkészteket. — Egyszer Kelet-Galiciában kritikus helyre állították századomat s kivülem két ágyúval egy tűzérőhadnagyot. Megvallom, nem éreztem nagy bizalmat iránta, mert akkoriban önhibájukon kívül, elhasznált rossz ágyúkkal sokszor lőttek közénk. Egyszerre csak észrevettem, hogy hosszú szürke köpenyét cserkészderékszíj fogja össze! Működött a Nagy Mágnes és teljes bizalmat éreztem iránta. Megtudtuk, hogy cserkésztestvérek vagyunk és a kijelölt helyen kemény harcok között, minden baj nélkül kitartottunk.

Cserkészházunk második emeleti folyosóján a multkor egy kis fiú böngészte nagy figyelemmel az ajtók felírását, megkérdeztem mit akar, azt mondta, eljött „beiratkozni“ cserkésznek! Bármilyen gondtalanul játszik a kis fiam, ha a cserkészkalapot a fejére teszme, egyszerre abbahagy minden játékot és kemény lépésekkel méri a szobát és fujja — a cserkészdinulót... Fiúk, a Nagy Mágnes ereje egyre fokozódik. Ugy érzem, a fővezér, a Jézus Krisztus szeretete működik benne. Új seregét hív, új gyermekszíveket toboroz és röpiüknek feléje a fehér lelkek, — azután majd új életütemet diktál — ha mindig megértitek őt — ennek az egész országnak és majd újra fölragyog a lilium székely, tót, sváb, horvát testvérkéink mellén s újra nagy lesz s egész a mi drága hazánk.

Faragó Ede

A „MAGYAR CSERKÉSZ“ karácsonyi száma gazdag tartalommal jelenik meg! Vegye meg mindenki! — Ingyen kapja minden cserkész a „MAGYAR CSERKÉSZ NAPTÁRA“-t (1929-re), ha félévre előfizet a „MAGYAR CSERKÉSZ“-re.

(VI. Cserkésztörvény folytatása.)

5. A denevérek.

Hanau vidékén a XIX. század elején sok tölgyfát kivágtak. Üres törzsükben sok ezer denevér aludta téli álmát. Azok a fa szétfűrészelésekor elpusztultak a tél hidegében. A következő évben a rovarok és hernyók, melyeknek lepkéit a denevérek pusztítják, úgy elszaporodtak, hogy a környék lomberdeje mérföldekre kipusztult.

VII. cserkésztörvény.

A cserkész feljebbvalójának jötelekkel és készséggel engedelmeskedik.

Egy diák pénteken az Egyház parancsára utalva nem fogadta el otthon a húsételt. Az atya haragjában kijelentette:

— Miután abból nem ettél, mást nem szabad enned.

Az éhesen távozott az asztaltól. Azonban az anyja titokban készített neki böjti eledelt. A fiú atya tilalmára hivatkozva felelt neki:

— A jó Isten, ki parancsolta, hogy az Egyháznak engedelmeskedjem, azt is elrendelte, hogy az atyámnak is szót fogadjak.

*

„Anyám, Rómát megmentetted ugyan, hanem fiad elveszett.“

Coriolanus.

*

III. Napoleon fia a zulukafferek elleni hadjáratban a tüzekeknél szolgált. Egyik nap előre lovagolt egy üteggel, a hadsereg többi részét hátrahagyva. Utközben pihenőre tértek. Midőn a kapitány parancsot adott az indulásra, ő nem engedelmeskedett, fekke maradt. Szerencsétlenségére nagy sereg zulukaffer rohanta meg őket. Katonatarsai nyeregben lévén, el tudtak menekülni, őt elfogták és agyonnyilagták.

*

Kemény szigoromat már gyakran megbántam, szelíd voltomat azonban még sohasem.

(Habsburgi Rudolf.)

*

Alattvalóimat inkább akarom szelidségemmel a tisztítóhelyre vinni, mintsem nagy szigorúsággal a pokolba juttatni.

VIII. cserkésztörvény.

„A cserkész vidám és meggondolt.“

Szokratesznek gonoszlelkű felesége Xantippe volt.

Midőn a kapuja előtt egyik tanítványával beszélgetett a bölcs, Xantippe kinézett az ablakon és elhalmozta őt szidalmakkal. Nem tudta megzavarni az öreg urat. Erre hozott egy kancsó vizet és férje nyakába öntötte. Ezzel sem bírta kihozni a sodrából, mert ő nyugodtan mondta:

— Tudtam, hogy ilyen dörgés után felhőszakadás következik.

*

Egy francia király halálra ítélte a csillagjósát, mert kedvezőtlen jóslatot közölt vele. A jós ismerte, milyen babonás az ura, azért vidámságot színlelt és így szólt örömeiben:

— Magas kort fogok elérni, mert leolvastam a csillagok járásából, hogy három nappal ő felsége halála előtt fogok meghalni.

Szavait közölte a királlyal, aki megijedt, az ítéletet felfüggesztette, a büntetést elengedte, sőt a csillagász jólétéről is gondoskodott.

*

II. Frigyes porosz király a spandaui erőd fegyházában megkérdezte minden fegyencet, hogy mit vétett. Valamennyi ártatlannak mondotta magát egynek kivételével, ki beismerte, hogy súlyosan vétkezett és hogy a kiutalt büntetés nagyon is enyhe a számára.

A király rákiáltott:

— Akkor hát nincs helyed az ártatlanok között. Lódulj innen, de tüstént.

Azonnal elbocsátották.

X. cserkésztörvény.

„A cserkész testben és lélekben tiszta.“

A jó lelkiismeret puha vánkos.

A perzsa királyok, hogy jól aludjanak, fejük alá vánkost raktak, melybe 50.000 aranyat varrattak. Ezt a vánkost királyi vánkosnak hívták.

Mithridates király és Caligula császár a testőrökön kívül még vadállatokot is tartottak hálótermük előtt, hogy ezáltal mindenféle emberi lényt távolartsanak helyüktől.

Artemon pajzzsal fedte be a fejét minden este, hogy agyon ne nyomja a menyezet, ha esetleg leszakadna.

MEGJÁRTAM A KÁLYHÁVAL.

Az orrom kívánczozott zseb-
kendő után.

A legutóbbi alapos náthámat egyedül és kizárólag Kálmán bácsitoknak köszönhetem. Meg is mondom, hogyan, mert a dolog épen nem egyszerű.

A multkor gazdátlanul ödögtem a sötétedő utcákon. Köd, nyirkos, őszi szag, sár...! Romlásnak indult hajdan erős cipőmben a „talajnedvesség“ igen élenken érezte a be-befolyását, úgy hogy lassankint nemcsak a lábam lett jéghideg, hanem a hátgerincen is föl-alá futkorászott a borzongás nemtelen érzése. Az orrom pedig szakadatlanul gyors egymásutánban kívánczozott zseb-

kendő után, mint a rajzon láthatók. Már épen rászántam magamat, hogy véget vetek a kétéstértékű egészségügyi sétának, mikor szerencsémre eszembe jutott, hogy rögvest a szomszéd utcában van a 2037-es „Mátyás lustái“ csapatnak közkedveltségnek örvendő otthona. Minthogy pedig Kálmán bátyátok a mult számban olyan megható színekkel ecsetelte a csapat-otthon igéző varázsát, mely leginkább a duruzsoló kályha tájékáról árad szét: nem is iparkodtam ellenállani a kísértésnek, hanem röpke léptekkel arrafelé caplattam a lekvárszerű sárban. Rövidlátó ember lévén, óvatosan csak oda léptem, ahol fényes, gondolván, hogy ott egyszerűs mind *sima* felületre találok. Azonban a felület felültetett és a cipóm alul-felül tele lett.

Befordulván az otthonhoz vezető folyosóra: egyszerűbe' gonosz sejtelmek nehezettek a szívem tájékára. Persze azt hiszitek, hogy a fiúk nem voltak „otthon“ s én küntrekedtem? Végzetes tévedés! Épen az volt a bökkenő, hogy a sok Mormota, Fóka, Óriáskígyó, miegymás mind odakünn nyüzsgött a folyosón s télikabátosan topogtak az otthon nyitott ajtaja előtt. Nagyon fúrta az oldalamat, hogy mi a csodáért nem ülnek ezek — Kálmán bá' receptje szerint — a duruzsoló kályha mellett?

No, megkaptam a választ erre is! Hamarabb, mint szerettem volna. Mihelyt észrevették deli alakomat, vesztett sziú-ordítással megrohmozta. A bábeli hangzavarból azonban csak holmi töredékeket tudtam el-elesípní:

— Rossz a kályha — Nem akar égni — Pedig félkanna szemet — Szamár Pepi — Kinyitottuk az . . . stb., stb.

— Csend! — suttogtam, ahogy a torkomon kifért s a hadonászó kompániát óvatosan félreboxolva, benyomultam az otthonba. Metsző hideg, fojtó füst, szálló korom. . . Hej! Kálmán bá' — gondoltam nekikeseredve — ha te tudnád, amit én! . . . Hát *ide* jöttem melegedni? Azt még láttam, hogy a kályha környékén két elszánt alak hadonászik a tűzpiszkálóval. . . Még a vér is elhült bennem. Épen ez hiányzott. Bár ösztönszerűleg undorodtam mindentől, ami hideg, főgvacogva és spártai rövidséggel kiadtam a parancsot:

— Vízet! Vödörrel!

Ilyenkor látni csak, mit ér a fegyelem! A víz egy perc alatt helyben volt. Liccs! — Loccs! — Lötty! — S-s-sss! és a kályha nem füstölt többé. Az egyébként igazán nem kellemes léghuzat hamarosan megritkította a füstöt, csak odafenn, a mennyezet irányában gomolygott még valame-

lyes, mint valami vészterhes viharfelhő. Végre sikerült közelről szemügyre vennem az ismeretlenül megitatott vas-kályhát, amely megszűnt duruzsolni, mielőtt hozzáfogott volna.

Furcsáltam, hogy a bő locsolás eredménye nem mutatkozott sem a padlón, sem egyebütt. Pedig az igazat megvallva, ettől féltem egy picit.

— Hova lett az a sok víz! — morfondiroztam magamban, miközben behatóbb vizsgálódás céljából letérdepeltem.

— Bizonyosan elpárolgott! — vélte valamelyik fizikus nagybölcsen.

— Elpárologtatok innen, de hirtelen! — förmedtem a mögém lopakodott legényekre, mert kinyitván a csukott hamuajtót, elszörnyedve láttam, hogy az a kis üreg színültig tömve volt hamuval, papírszeméttel, almacsutkával, sőt banánhéjjal. „Ez hát a Bodri veleje!“ idéztem dr. Faust szavait s a poétikát prózára fordítva, ridegen hátraszóltam:

— Szemetesládát!

Méltatlankodva hozták elő a sarokból a galambszürkére fényezett szemetesládát, amelynek fedelén és oldalán halványkék tulipán, sőt — óh borzalom! — egy-egy cserkészliliom ékeskedett. A belsejében fehérlő, frissen gyalult deszkák elárulták, hogy abban a „miskiszli“-ben még nem lakott szemét soha.

Mindegy! Sőt csak azért is! Kárörömmel kotortam belé a hamuláda tartalmát. Csak hat tetejezett kanálnyi „egyveleg“ került ki belőle. Persze csuron vizes az egész! Ezért nem folyt ki a víz az imént!

— Pepi, te híres! azonnal kiszeded felülről a fát, szemet, amit belegyúrtatok! Prücsök, csinálj némi aprófát, de siess vele! Te meg sipirc papírért és gyufáért. . .

Szegény Pepi! Hiszem, hogy a Tyutyu-szakács nyögvenyelős galuskáiból is szívesebben lenyelt volna — hatot, hanem azért csak sze-degette hűségesen a lucskos széndarabokat, félig égett fákat stb. Csodálatos-e, hogy eközben nemcsak a keze, hanem egyéb, nemesebb testrészei is bizonyos sötét árnyalatot öltöttek?! De végre is tiszta volt a rostély. A csövet is megpofozgattam egy kicsit: két marékra való pernye és korom lüppant ki belőle. Hősi elszántság kellett hozzá, hogy ebbe a kályhába begyújtottak. Elhatároztam, hogy tűzgyújtás közben kitanítom a társaságot a helyes tüzelés művészetére. Elvégre is vizsgázott kazánfűtő volnék, vagy mi! Nem hiszitek? Hát ne higgyétek. Pedig úgy van!

Becsukattam végre az ajtót, ablakot, letettem a köpenyegemet s a körém csoportosuló * legénységnek a következő mélyenszántó előadást tartottam.

— Mi a legfontosabb kelléke az égésnek?

— Papír, szén, fa. . .

— A csudát! Ki tudja?

— Tűzhely, vagy kályha. . .

— Hogyne! Például hike közben, mi?

— Gyufa. . . öngyújtó. . .

— Levegő, ti híresek! Az előbb

A víz azonnal helyben volt.

* Hallod, én azt hiszem, hogy a kályha volt a mágnes, nem a te becses személyed! Szerk.

Testrészei sötétes árnyalatot öltöttek.

volt a szén is, fa is, kályha is, gyufa is, fűtő is, mégsem égett! Le-ve-gő kell hozzá, mert az égés...

— Oxidáció! — zúgták kórusban.

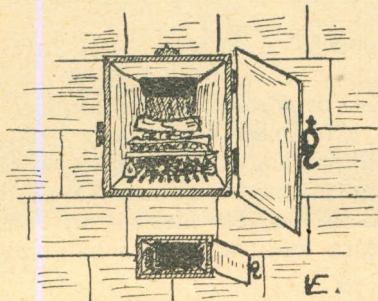
— No lám! Mielőtt tehát tüzgyújtáshoz fognánk, biztosítanunk kell a levegő útját. Magyarán mondva: eltávolítunk mindent, ami csökkenthetné a...

— Cúgot!

— Nagyszerű! Tehát letakarítjuk a rostélyt, a salakot kiszedjük, a rostélyrudak közeit a szitóvassal...

— Kipiszkáljuk!

— Órrriási! Aztán gondosan kitisztítjuk a hamut, mert

Igy kell a tüzgyújtásnál a fát máglyába rakni.

a kályha építésénél arra számítottak, hogy a levegő onnan alulról fog beáramlani. Most a rostélyra papírt, forgácsot rakunk, föléje aprófát, de nemcsak úgy akár-hogy, hanem ahogy mutatom: mint a máglyát, egymásra keresztben. A tetejére már egy-két vastagabb keményfát is tehetünk. Így ni! A ha-

muajtócska egészen kitárva. Hamar egy fidibuszt! Meggyujtom! Alátartom! Amint elég, egyre beljebb tolom. Ahol ni! máris pattog.

Megilletődéssel néztünk a lángba s máris azt hittük, hogy meleg van. Valamelyik bús magyarban — úgy látszik — megmozdult az ősök vére, akik valahol Lebediában hatalmas tüzeken átugratva ünnepelték így téli napfordulatkor a tűzistent — s egy önfeléd mozduatlal lecsavarta a villanyt. Piros tűzfény világította be az arcokat.

— Figyeljete! Mielőtt ez az első porció elégne, ráteszek még 3—4 vastagabb fát. Mindig keresztbe. Egy darab fát, szenet sohase tegyetek a tűzre, hanem legalább kettőt...

— Ez biztosan fűtő-babona! — fölényeskedett Tibi.

— Csipiszt babona! Ha nem hiszed, próbáld meg. Ahhoz, hogy égjen, legalább két darab kell. Egyébként csak senyved és kialszik. Ugy! most jöhet a szén. Nem baj, ha nedves. De azért nem kell locsolni a szenet. Attól ugyan nem ég jobban! Nedvesíteni csak a szénport szokás, hogy keresztül ne hulljon a rostélyon.

— Miért nem jó a szenet megnedvesíteni?

— Azért, fiam, mert a szénnek bizonyos hőfokra fel kell melegednie, míg meggyullad. Ha vizes, akkor egy csomó hő arra pocskékolódik, hogy a vizet elpárologtassa. Ide nézzetek! Nem rakom egy kupacba a szenet, hanem egyenletesen elteregetem a parázon és nem is vastag rétegben. Pazarlás, ha egyszerre sokat teszünk a tűzre. Az ilyenkor keletkező füstgázok nem képesek mind elégni és füst alakjában a kéményen keresztül eltávoznak, mielőtt hasznukat vehettük volna. Inkább többször tüzeljünk, de keveset.

— Ne főzzünk teát, bátyám uram? — kérdi Pali, a rajvezető. — Olyan borizú a hangja, biztosan megfázott.

— Az biz' jó lesz, Pali! Hiszen eredetileg melegedni jöttem, nem melegíteni. A rátüzelésnél ne piszmozgatók sokat. Egy-kettő, hamar betesszük az ajtót, mert sok hideg levegő beáramlása cseppet sem használ. A kis hamuajtót is behajtjuk már, de egészen nem zárjuk be soha. Szén-gáz-ömlés származhatnék belőle! A tüzelőajtó tolókáját ellenben ne hagyjuk nyitva. Fölösleges és az ott behúzódó úgynevezett másod- (szekundér) levegő csak rontja a huzatot. Az se jó, ha a cső darabjai nem illenek pontosan egymásba, vagy ha a fal-tokban lötyög a cső. Arra is vigyázzunk, hogy a csövet ne nyomjuk be túlságos mélyen a kéménybe. Esetleg egészen elzárjuk ezzel a huzatot.

— Hát a kéményben mi hiba lehet?

— Te talán kéményseprőségre pályazol? Jó bolt az, tiszta üzlet! Hát hogy a kéményben?... Baj az, ha rövid. Akkor nincs elég különbség az alsó és felső lég-réteg között s nincs huzat. Azért füstöl nyáron a tűzhely, ha későn gyujtanak be, mikor a nap már magasan jár és a kéménybe süt. Ezen fedett cső-toldattal segítünk. Rendetlen kőmives megteszi, hogy a kéménybe egyforma magasságban nyit két szemben levő csőnyílást. Persze egyik kályha sem ég jól. Mit csináljunk? Az egyik lyukat betapasztjuk és egy arasszal feljebb vagy lejjebb új nyílást törünk.

— Itt a jó forró tea! Tessék szaporán meginni. Citrom is van hozzá!

— Köszönöm, gyerekek, köszönöm! Ez talán megment az életnek. Csak még egyszer ráteszek: a szitóvassal megkotrom a parazsat, elegyengetem — zsupsz! rá a szenet. Ajtót be! No, hoci azt a teát! Pfüh, de begdáthásodtam! Haap-szi! Hapszi!! Pszihi!!!

Velösy Elek.

MUKI ELSŐ HADIJÁTÉKA.

Irta: RADVÁNYI KÁLMÁN.

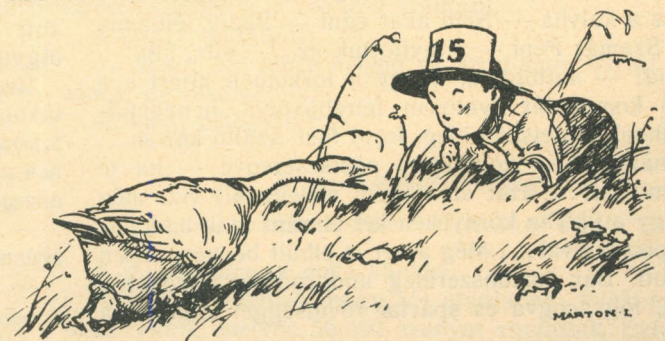
Balkéz Muki a minap
Kivonult a hegyre.
A fején cserkészkalap
(Tekintélyhez jó alap!
— Tiszteleg is egyre!)

Hadijáték van ma ott.
Sípok sivalkódtak
Mindenki számot kapott:
Egy jó nagy papírlapot
S két pártra osztottak.

Muki tudja a szabályt;
Lapul, küszik, mászik.
Egyet „le is kiabált“
S hasonfekve ott megállt:
Hátha jön egy „másik“.

S ime jött a majoros
Harcias gunárja,
Hangos torkú, haragos.
Mukit behálózza most
A zavar hinárja.

Csittgatja a gunárt,
De az neki támad,
— Óvatosság sohsem árt.
Muki bátran retirált
S leadta a számot.

A JUBILÁLÓ „SZEKSZÁRDI CSERKÉSZEK”.

December 2-án a tolnamegyei cserkészek ünnepre jönnek össze Szekszárdon. A cserkészenekar indulóira árvalányhajas cserkészekkel telnek meg a megyeszékhelynek, az ősi Szekszárd városnak utcái és a zászlók, az árvalányhajak, a fiatal mosolygó arcok rövid időre tavaszt faszasztanak a decemberi zimankótól megült városban és nintha tavaszi verőfény csókolgatná a házak ablakait, ielnyílnak és integető, mosolygó alakok jelennek meg. Tavasz van. A lélek derűje, a szellem, az erkölcs ereje bimbót keltő meleget sugároz fel az ablakok felé és édes melegség árad vissza onnan a muskátlik mögül. A szekszárdi cserkészek a csapat fennállásának 15 éves jubileumát ünneplik. Az eddig hangtalanul folyó munka után most hangos ének- és zene szóval lépnek ki az agorára, mert most nem a cserkészek, hanem bennük a cserkészet ünnepel.

Nem szükséges, hogy ez alkalommal a szekszárdi cserkészeket újra bemutassuk. Az elsők közt voltak ők a vidéken, akik a cserkészzászló alá sorakoztak 1913 tavaszán. Öt évvel ezelőtt a Magyar Cserkész részletesen beszámolt a csapat 10 éves múltjáról, de nem feledkeztek meg róluk a magyar cserkészek özöta sem, hisz a Nemzeti Nagytáborban a szekszárdi /okos kedves ismerősévé lett minden magyar cserkésznek, sőt kedves emléktárgya külföldi cserkészszenvedégeinknek is.

A cserkészek csapata egy évvel fiatalabb a magyar cserkészetnél, azért ha szívünket az öröm melege bizsergeti és arcunkon kigyullad a büszkeség lángja, amikor a magyar cserkészmozgalom hatalmas tizenhat esztendeje jut eszünkbe, akkor a 15-ik évüket ünneplő szekszárdi cserkészek méltán tekintenek büszke örömmel erre a multra.

De nem elmélázni akarnak a multon, hanem az ünnepnek ihletése alatt új, merész ívelésbe lendülni. A csapat múltja nagy adósság, melyet letörleszteni csak újabb tettekkel lehet. Mögöttük a 15 éves múlt magaslatainak körvonalai látszanak, melyek azóta, hogy Éry Emil, a legenda híru parancsnok, eltávozott körükből, újabb tettek ihlették őket.

Az elmúlt 5 év nem jelent valami rendkívüli időszakot a csapat életében, hacsak azért nem, hogy ekkor nyerte vissza a csapat egyensúlyát, melyet parancsnokának, Mili Bácsi-nak eltávozása idézett elő. A szekszárdiak parancsnoka országos cserkészügyek élére került, de az elárvult nyáj szétesett. Csaknem új kezdésre volt szükség, de szerencsére a csapatban olyan élet-erők voltak, a benne élő hagyományok ereje oly nagy volt, hogy újjászületett és

képesé lett az újabb fejlődésre, melynek megindulását ez a jubileum engedi remélni. Kiemelkedő események voltak a lefolyt 5 év alatt a Nemzeti Nagytáborban való részvétel, majd a csapatnak évenként való táborozása a Balaton mellett. Az idén már kezdeményező munkát is végzett táborozása alatt: Szigligetről külön hajón az Ezer-mesterekkel és Lóczyakkal körülhajózták a Balatont és a balatoni propagandának is igyekeztek szolgálatot tenni.

Most, a jubileumi esztendőben a szekszárdi cserkészek a multak horizontjáról feltelkintenek a jövő elfátyolozott egére. Csak egyet éreznek, azt, hogy valamit tenni akarnak. Ennek a tette feszlő akarásnak irányítása a csapat vezetőinek a feladata. Nagy tervek várnak megvalósításra. A tolnamegyei csapatokkal élénkebb kapcsolatot kell létesíteniök, mert amint a multban ők adtak azon megalakítására indítást, most egy új, tettekben gazdag munkánál szükség lesz a testvércsapatoknak fiatal támogató munkájára. E szempontból nagy jelentősége van a VII.

kerület intézőbizottsága amaz elhatározásának, hogy a tolnamegyei cserkészszervezetet kiépíti és ennek a szervezetnek a magva ismét az a csapat lesz, melyben először jelentkezett a cserkészmozgalom a vidéken.

Egy másik vágy is jelentkezik a csapatban: a hősi halott cserkészek emlékének mind élénkebbé és hősi példájuknak mind hatékonyabbá tétele. Cserkész ideálokat kívánnak. És ilyenek vannak; a világháború vérzivatarában nyertek eszményi alakot. Az ő életük, az ő munkájuk, vágyaik, szándékaik tanulmányozását tűzik ki a szekszárdi cserkészek feladatukul. Emlékük állandóságára a jubileumi ünnepen a csapat két raját az ő nevékről: Abay Béláról és Kayos Károlyról nevezik el, emlékükre új díszes zászlókat készítettek és azokat ünnepiesen fogják felavatni. A férfias tettek hőseit kívánják maguk elé állítani, a cselekvő hazafiság eszményei vonzókörébe akarnak beállni.

Ez a lelki készség biztos kezesség arra, hogy a jövő, amelynek lefátyolozott arcába ma a szekszárdi cserkészek bepillantának, szép eredmények, nagy tettek körvonalait rejtegeti.

A hideg decemberi zimankós szél arcukba vág, de ez nem riasztja meg őket, hanem dacos ellenállásra sarkalja, hogy a zimankós magyar jövőnek edzett testű, tisztaszemű, értelmes, ügyes és jellemes felfedezői, hódítóí legyenek.

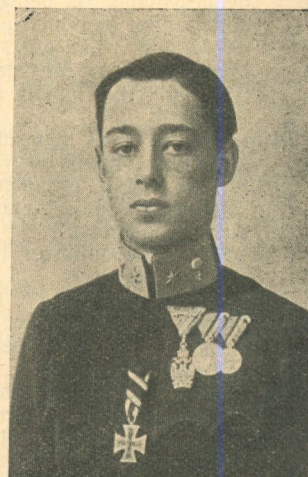
Adja Isten, hogy úgy is legyen és a hosszú jó munkára visszatekintő csapat jó hírnevét a jövőben is öregbítse!

A „Szekszárdi Cserkészek” csapatának mostani tagjai.

Abay Béla

Kayos Károly

JÖN A MIKULÁS!

Írta: *Implom József.*

Szereplők:

Pista, Laci, Jancsi testvérek. Mind a három diák.

Mikulás, hófehér szakállú aggastyán, földig érő fehér palástban. Fején aranyos püspöksüveg, balkarján lánc, kezében hatalmas könyv.

Lucifer és a két fiókkrapusz testhez álló fekete ruhában. A kabát ujjá alatt a ruha oldalához bő veres lebernyeg van varrva. Ha a kezüket felemelik, mintha denevérszárnyuk lenne. Bozontos fejükön két kis piros szarvuk van. Lucifer kezében virgács, a krapuszok hátán pedig veres puttonyban összerakható tányéros mérleg van. A hozzá való súlyok fehér és feketeszínű, kisebb-nagyobb kartonkockák. A mérleg egyik tányérja fehér, a másik meg fekete.

Sanyi cserkész.

Színhely: A fiúk szobája hátul ajtóval. A szoba közepén asztal, mellette székek. A jobboldalon ferdén hencser, a baloldalon pedig spanyolfal.

Pista (óvatosan bejön, körülkémlel s kiszól): Laci, Laci! Gyere gyorsan!

Laci (bedugja a fejét; sűgva): Nincs bent senki, Pista?

Pista (sürgeti): Nincs, nincs! Hozzad csak nyugodtan. Itt megnézhetjük.

Laci (rég ládát cipel nagy erőlködve): Jaj de nehéz! Segíts, mert mindjárt megszakadok.

Pista (segít a ládát becipelni. Az asztalra teszik): Hú! de nehéz! (Törli a homlokát.) Vajjon mi lehet benne?

Laci (Mindjárt meglátjuk... csak ki kell nyitni.)

Pista (erőlködve): Könnyű azt mondani, de hogyan?

Laci (bicskával próbálja feszegetni): Nem nyílik! (Cibálják.) Fű, de melegem van. (Homlokát törli.)

Pista (félretolja Lacit; fontoskodva): Várj csak, Laci! En hallottam Katitól, a cselédünktől, hogy hogyan lehet a vaszárát is kinyitni.

Laci: No hogyan?

Pista: Hát... izé... van egy varázsige, amit csak ki kell mondani és mindjárt kinyílik magától a legerősebb vaszár is... Kati mondta... Ő csak tudja!

Laci (örvendezve): Pompás, nagyszerű!... És te is tudod?

Laci (önérzetesen): Hát persze, hogy tu... azaz... illetve... tudtam, de... elfelejtettem.

Laci (dühösen): Hát akkor nem gilt... Nem ér semmit... Ej! tudod mit?... Ne teketóriázzunk annyit... törjük szét!... A láda úgysem sokat ér. Az a fő, ami benne van. (Törni akarja.)

Pista: Az ám, az ám! — De várj csak!... Ha arany van benne, hogyan osztozunk?

Laci: Mutyizunk: a fele a tied, fele az enyém.

Pista (ugrál örömeiben): Nagyszerű Mikulásnapunk lesz! Látod csak! De jó, hogy mondtam, hogy menjünk ki a régi romhoz. (Büszkén.) Mától fogva gazdag emberek vagyunk!

Laci: Ugye, örülsz neki? — Pedig amikor én a rom egyik zugában megtaláltam ezt a ládát, azt mondtad (utánozza, fitymálva): ócska, vacak ferslóg! — Pedig (hetykén a homlokára mutat) van itt ész! — En mindjárt mondtam, hogy van benne valami. Ha pedig van benne valami, mi lehetne más, mint arany. Mert ha nem arany lenne, akkor mi a macskának dugták volna oda... Van itt ész!... Meg aztán a Kati is mesélte, hogy ott valamikor nagyon, de nagyon régen, talán még Árpád apánk idejében egy bűbajos, ördögös táltos lakott.

Pista: Jó, jó! Csak nyissuk már ki! Aztán gyerünk azzal az arannyal! (Közös erővel verik a szekrényt, amíg be nem törik a teteje. Majdnem összeütik fejüket, amikor kíváncsian belenéznek. Aztán csalódottan hol egymásra, hol a ládába bámulnak.)

Laci (elszontyolodottan): Te... izé... hogy is mondjam... mit látsz benne?

Pista (ötöl-hatol): Hm... hát... hogy én mit látok benne?... Mondd meg te először... Te vagy az öregebb.

Laci: Én?... Jó, de ennekem belement valami a szemembe. (Dörzsöli.) Valami... izé... őskori porszem... (csaknem sírva) és azért nem látok semmit sem.

Pista: Mert én sem... Üres!

Laci (hirtelen dühbe gurul): Igazad volt! És is azt mondom (megvetően): ócska, vacak ferslóg! Kár volt idecipelni!

Pista: De hát akkor mi a csuda volt benne nehéz? Emeljük csak meg. (Megemelik. A láda könnyű.)

Laci: No de ilyet! Elveszett a láda súlya!

Pista (összecsapja a kezét): Akkurát, mint a mesében. Itt valami csoda történt.

Laci (a láda belsejébe bámul): Jé... te... te... ide nézz! Itt az aljában van valami furcsa... olyan kriksz-kraksz!

Pista: Muti csak gyorsan!... Tyú, ez rovásírás... Ezt én el tudom olvasni.

Laci: Olvasd csak! (Kezét dörzsöli.) Még meg sem járjuk, ha mégis csak gazdagok leszünk.

Pista (lázasan betűfzgeti): Készítettet azmikoron az jó és kegyüs Kolomános kerált uralánk. — Azki im ezt az csudálotus ládát az nyoszolyája alá teszi, meglátja álmódván, ha mit ébrenten kívánna.

Laci (türelmetlenül): No tovább, tovább!

Pista: Nincs több.

Laci (sürgetve): Aranyról nincs benne szó?

Pista: Nincs.

Laci (lemondóan): Hát akkor fuccs neked, gazdagság!

Pista (felcsattan): Miért lenne fuccs, ha szabad érdeklődnöm? Majd meglátjuk mindjárt. Hiszen amit kívánunk, meglát-hatjuk álmunkban... Akarod látni?

Laci (ijedten): Én... mért épen én? Előbb akard te... Te vagy a fiatalabb. (Kívülről lépések hallatszanak.)

Pista: Pszt! Hallgass csak! Jön valaki. Gyorsan, gyorsan! Dugjuk ide a kanapé alá! Majd ha elmegy, kipróbáljuk. (Bedugják a ládát a hencser alá. Aztán gyorsan a spanyolfal mögé bujnak.)

Jancsi (bejön három pár cipővel, meg egy nagy kefével): Hehehe! Ezt ugyan jó kiókumláltam... A bátyám, Laci, mindig azzal hengeg, hogy aszondja: van itt ész! (Utánozza: a homlokára mutat.) De itt még több. (Fel s alá járkálva keféli a cipőket.) Kitiűő ötletem van. Ma este jön a Mikulás. Laci is, meg Pista is kirakják majd a cipőjüket. De a híresek majd csak egyet-egyet fognak kitenni... Én három párat fogok kitenni... Mit tudja azt a Mikulás, hogy itt hány csemete lakik: három-e vagy öt... Próba szerencse! (Kefélés közben leül a hencserre.) Meg legfeljebb, ha tudja, csak egybe tesz... Hiába, aki mer, az nyer. (Ásít.) No ez jó... még meg se járom... még elálmosodom... Pedig (ásít) megígértem a Sanyinak, hogy kimegyek elébük csuszíngálni. Finom jég van árkuiban. (Ásít.) Kimegyek, csak elébb rendbe teszem ezeket a cipőket, mert Kati azt mondta, hogy Mikulás nem szereti a maszatos cipőket... (Ásít.) Pedig ha Kati mondja, mérget lehet rá venni, mert ő még boszorkányt is látott. (Ásít.) Az pedig nem kismiska dolog. (A kefe lassan kicsúszik a kezéből, a cipő meg az öléből.) De nem ám. (Lassan elnyúlik a hencseren. Félálomban.) De én jobb szeretném a... krapuszokat látni... meg a... Mikulást. (Elalszik.)

Laci (A spanyolfal mögöl): Jé, működik a láda!

Lucifer (vezetésével a krapuszok berohannak. Lucifer széttárja karjait. Allandóan gúnyolódva beszél): Hívtal, itt vagyunk!

Pista (halkan): Jaj, Laci! Ébren vagyok-e vagy én is álmodom. Cspid meg a karomat!

Laci (úgy megcsípi, hogy felszisszen): No mi ugyan megjártuk. Ajaj, mi lesz ebből!

Krapuszok (Jancsit felcibálják).

Jancsi (nagynehezen felül, szemét dörzsöli. Amikor meglátja a krapuszokat, felugrik): Ki az ördög az?

Lucifer (nevetve): Eltaláltad! Én vagyok Lucifer, az ördögök fejedelme. Ezek itt a szolgálóim, a fiókkrapuszok.

Jancsi (ijedten, de udvariaskodva székkal kínálja): Tessék helyet foglalni, Lucifer bácsi. Mi jót tetszett hozni?

Lucifer (kacagva): Jót? Hahaha! Mi csak rosszat hozunk, rosszat viszünk. Érted jöttünk. Gyerünk! (Int a krapuszoknak, azok húzzák Jancsit kifelé.)

Jancsi: Ho-ho-hová?

Lucifer: Oda, ahová minden haszontalan, hanyag diák való... a kárhozatra.

Jancsi (térdre esik): Jaj, édes, aranyos, egyetlen jó Lucifer bácsi... ne tessék elvinni... épen ma este, amikor a Mikulást várom. Olyan szépen kiókumláltam... Tetszik tudni.

Lucifer: Csend! Nem vagyok rá kíváncsi. Nincs rá időm! Ma este csak ebben a városban még vagy háromszáz rossz diákot kell elvinnem. (A krapuszokhoz.) Hozzátok!

Jancsi (siránkozva): Jaj, csak most ne tessék már elvinni... Hi-hiszen nem csináltam semmi rosszat.

Lucifer (gúnyosan): Ugye, hogy nem, te kis ártatlanság... No, majd mindjárt meglátjuk. (A krapuszokhoz.) Állítsátok össze a mérleget. Mindjárt lemérjük tetteidet.

Jancsi: Jaaaaaj, Lucifer bácsi, én mindig jó voltam.

Lucifer: Az . . . az . . . akár csak a drágalátos bátyáid. Azokat is elviszem még ma este.

Laci (halkan): Hű, de benne vagyunk a csávában. Kellett nekünk gazdagság!

Pista: Ugy látszik, aki gyorsan meg akar gazdagodni, azt mind elviszi az ördög.

Krampuszok (már összeállították a mérleget).

Lucifer: No hadd lássuk! Milyen jó cselekedeteid vannak? Hadd hallom, tudtad-e mindig a leckét?

Jancsi: I-i-igen, azaz . . . (sírva) készültem . . .

Lucifer (gúnyosan): Készültél? Hiszen minden rossz diák ezt hajtogatja. Tudtad-e?

Jancsi: Tu . . . azaz tanultam.

Lucifer: Eh! tanultál . . . de nem tanultad meg. Hanyagság: öt kiló a feketére! (A krampuszok ráteszik a fekete serpenyőre. A mérleg lebillen.)

Jancsi: Jaj nekem!

Lucifer: Engedelmes voltál?

Jancsi (sírva): Mindig!

Lucifer: Mindenkinék?

Jancsi: Igen.

Lucifer: Például nem cigarettáztál?

Jancsi (szégyenkezve): De . . . egyszer egy felet.

Lucifer: Ugye csak. Látod? . . . Engedetlenség, kisebb fokú . . . Egy kiló a feketére. . . Nem hazudtál?

Jancsi (önéretesen): Én? . . . Kikérem magamnak!

Lucifer: Nono, csak hátrébb az agarakkal . . . Például, mikor nem csináltad meg a számtanpéldákat és azt mondtad: otthon felejtetted. És mikor a tanár úr azt mondta, hogy menj csak haza érte, azt mondtad, hogy kint vannak a szőlőben diót verni . . .

Jancsi (szégyenkezve): Előfordult . . . hát nem tagadom.

Lucifer: Két kiló a feketére . . . Hát az állatokat nem kínoztad?

Jancsi: Én?

Lucifer (utánozza): Én? Ugy látszik, nem te vagy az a bizonyos János nevezetű fiatalúr, aki a mult héten a macskát megfűrésztötte hólében?

Jancsi: Jaj, hogy ezt is tetszik tudni!

Lucifer: Ugye csak! Két kiló a feketére!

Jancsi (siránkozva): Igen, de Laciék mondták.

Lucifer: Eh, Laciékra is rákerül mindjárt a sor.

Pista: Jaaaaj.

Jancsi (reménykedve): De spicli nem voltam.

Lucifer: No . . . legyen! Egy kiló a fehérre! (Rámutat a mérlegre.) Látod, mégis csak az enyém vagy! . . . No ne teke-tóriázzunk már sokat. Tudsz-e valamit a mentségedre?

Jancsi (bizonytalanul): A mult hónapban én adtam be a döntő gólt a béseknek.

Lucifer: No, ne mondd, hogy olyan fekete az ördög, mint amilyenek festik: egy kiló a fehérre.

Egyik krampusz: Igen, de berugta a kapus orrát a labdával.

Lucifer: Ugy? Eh . . . elég már a huzavonából! Gyerünk! (Megragadja Jancsi kabátját. Mikor észre veszi rajta a cserkészjelvényt, visszahököl.) Mi ez itt a kabátodon?

Jancsi (büszkén): Cserkészjelvény!

Lucifer: Hm. Ez baj. Hát te cserkész vagy?

Jancsi: Még nem vagyok felavatva, de az szeretnék lenni.

Lucifer (mérgesen): Miért?

Jancsi: Mert ma minden valamire való diák az akar lenni.

Krampuszok: Miért?

Jancsi: Mert mindenki úgy segít hazáján, ahogy tud.

Lucifer (gúnyosan): Ugye? Ugye? Ki szájjal — ki ésszel?

Jancsi: Ne tessék gúnyolódni. Mióta jelölt vagyok, egyszer sem zúgtam be és nem is fogok.

Lucifer (immel-ámmal): Jó szándék, — három kiló a fehérre!

Jancsi (neki tüzesedik): Nem! Soha többé, mert most már tudom, hogyha szorgalmasan tanulok és becsülettel dolgozom, nemcsak magamnak, de a hazáért is teszem. A hazámért, ezért a szegény, megcsúfolt magyar hazáért, melyért pedig az életemet is odaadnám.

Lucifer (a krampuszokhoz fojtott hangon): Rossz helyen járunk mégis. (Hangosan.) Hazaszereteted, — tíz kiló a fehérre!

Jancsi (Lucifer elé áll): Töletek sem félünk, mert ha hibázunk is, nem szégyelljük bevallani. Lelkünk olyan tiszta, mint a leesett hó. Illatos, mint a hófehér lilium, a jelvényünk, melyet büszkén viselünk a szívünkön. Ez a lilium a mi vértünk, melyről lepattan minden, ami ármány, ami rút. S mi tudjuk, hogy mi leszünk majd hős apáink hős utódai, akik a poklok kapui sem fognak erőt venni.

Lucifer (dühösen az ördögökhöz): Mehettek! Itt vesztett ügyünk van.

Krampuszok (fenyegetőzve elmennek).

Lucifer: A hazaszereteted és ez a mi előttünk oly gyűlöletes lilium megmentett féged, de vigyázz! Vigyázz! Ha lelked egyen-

súlyát elveszted, feketére billen a mérleg és érted jövünk. Most aludj! . . . (Előre meresztett újjal lassan közeledik feléje. Jancsi végigdől a hencseren és elalszik. Lucifer elmegy.)

Laciék (előrohannak a spanyolfal mögül).

Laci: Jaj, csakhogy elmentek!

Pista: Gyerünk, gyerünk! Vigyük a ládát, míg nagyobb baj nem lesz belőle! (Megemelik. Látszik, hogy a láda megint nagyon nehéz.)

Laci: No nézd! Már megint majd leszakad a karom. Talán mégis arany . . .

Pista (félbeszakítja): Nem baj, akármilyen . . . csak gyerünk vele . . . kifelé . . . minél gyorsabban! (Cipelik a ládát kifelé.)

Sanyi (cserkészruhában beszalad): Jó munkát! Hat ti meg mit cipekedtek azzal az öreg ládával?

Pista: Jaj, ne is kérdezd!

Laci: Tűzre tesszük, míg bajt nem hoz a fejünkre. (Kicipelik.)

Sanyi: De bolondot beszéltek. (Fejcsóválva néz utánuk.) Mit árthat az az ócska láda? (Észreveszi Jancsit.) Hé, Jancsi! Te meg mit lustálkodsz?

Jancsi (álmosan felül, szemét dörzsöli): Br! de csúnyát álmodtam!

Sanyi: Szervusz! Hát ez az ígéret! Hiába vártalak a jégen. Miért nem jöttél csuszíngálni?

Jancsi: Hát . . . izé . . . egy kis dolgom volt Luciferékkal.

Sanyi: Ejnye, de furcsák vagytok máma! (Észreveszi a cipőket.) De látom, előkészültél a Mikulásra. Nem volt még itt?

Jancsi (a hencser alá fúgdossa a cipőket): Még nem. Hát nálatok?

Sanyi: Nálunk már volt.

Laciék (berontanak).

Pista: Gyün a Mikulás!

Laci: Itt a Mikulás!

Mind (nagy örömmel, de látható izgalommal várják. — Kint láncsörgés.)

Mikulás (méltóságos léptekkel bejön. Mély vontatott hangon): Áldás, békeség a jóknak, — javulás és kegyelem a gonoszoknak!

Jancsi: Jó estét kívánunk. Te-tessék helyet foglalni!

Mikulás (kinyitja a nagy könyvet): E házban három fiú lakik . . .

Jancsi (csalódottan, félre): Jé . . . és tudja!

Mikulás: . . . akik bizony kevés dicséretet érdemelnek, mert (lapozgat) gyakran nem a legjobban viselkedtek: hanyagok voltak, sokszor pedig szófogadatlank és hálátlanok . . . Szüleiknek sok-sok szomorúságot okoztak.

Mind (szégyenkezve a földre néznek).

Mikulás: Ime bűneitek: Habár magyar diákok, sőt cserkészjelöltek is vagytok, sok kifogásom van ellenetek. Különösen te, Jancsi! (Jancsi majd elbujik a föld alá. Kis szünet után atyáskodva.) Bizony így van ez, látjátok. És nagy baj, hogy így van . . . de valami mégis csak meementett és ez a lilium volt . . . Én hiszem, hogy a bűn roszdája még nem ette bele magát a lelketekbe . . . Megjavulhattok, csak akarjátok!

Hárman: Megjavulunk, igen, megjavulunk.

Mikulás: Fogadjátok?

Hárman: Hittel fogadjuk!

Mikulás: Adja Isten, úgy legyen! (A könyvbé néz.) Ajándékot ugyan nem érdemeltek . . .

Jancsi (félre): Nem hogy három cipőre, de úglátszik — még egyre sem lesz szükség.

Mikulás: . . . de minthogy megígértétek, hogy meg fogtok járulni (tapsol), ime!

Két kis cserkész: (ajándékok alatt roskadozva bejönnek.)

Mikulás: Itt az ajándék . . . Osszátok! . . . Magyar fiúk vagytok, tudom, nem fogok bennetek csalódni.

Jancsi (szívére tett kézzel): Nem, nem fog bennünk csalódni, Mikulás bácsi. Soha, soha! . . . Mióta cserkészliliumot hordunk szívünk fölött, ráébredtünk arra, hogy nem csupa játék a mi életünk sem. hanem munka.

Laci: Igen, munka, küzdelem. Nagy készülődés az elővendő nagy időkre, hogy majd a népek csatájában, — akár karddal, akár tollal, akár pedig munkától kérges kezünk munkájával — mi is ott legyünk, ne kényszerűségből, hanem nekiszánt erős akarattal.

Pista: Köszönjük, Mikulás bácsi, hogy bízol bennünk. Tévedtünk, botlottunk, de bizalmadat nem pazarolod méltatlankra. Hisszük, hogy mindenkor teljes emberként megálljuk helyünket . . .

Sanyi: Mert csak akkor remélhetjük, hogy valamelyik Mikulás-este meghozza a fázó, küzdő, lerongyolódott magyarságnak a legnagyobb ajándékot: az örökzöld fenyveseket, . . . a kék tengert, . . . a sárga aranykalászkokat: a régi gyönyörűséges Nagy-Magyarországot.

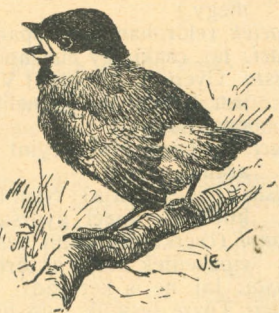
Mikulás (áldásra tárja karjait): Adja Isten, hogy így legyen! (Függőny.)

ÉHEZÜNK!

(Folytatás.)

Nov. 15-i számunkban arról beszéltem, hogy *hol és mivel* etessük télen a madarakat. Az utóbbi kérdéssel kapcsolatban jegyezzük meg azt, hogy:

3. A *rigóféléket* (fekete-, lép-, fenyőrigó, rozsdafarkú, vörösbegy) s a *seregélyeket bogyóterméses ágakkal* (csipkerózsza, galagonya, som, fagyöngy, fagyal, boróka, kökény, bodza, papsapka, berkenye, naspolya stb.) csalogatgatjuk etetőnkbe.

1. kép. A bábacinke fia.

Hogyan etessünk?

Különböző módon nyújtjuk a táplálékot a *magevő* s a *többi* madaraknak s másként a *bizalmasabb* természetűeknek, mint a *félénkebbeknek* (fakúszó, harkályok; őszapó, királykák). Általános elvek azonban, hogy:

1. Az eleség könnyen megtalálható és hozzáférhető legyen, azon madarak számára, amelyeknek szánva van s a kihelyezésnél számoljunk a szóban forgó madarak természetével.

2. Az etető az időjárással s a ragadozókkal és toladókkal szemben védve legyen s a madarak rossz idő (havazás) esetén is hozzáférhessenek a táplálékhoz.

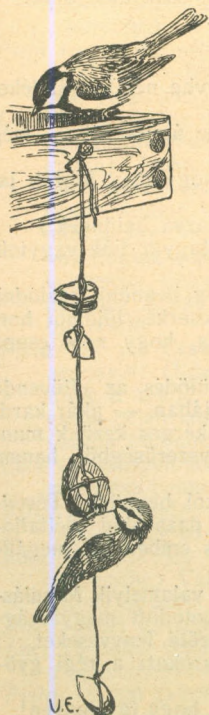
3. Az eleség ne veszelődjék el, tehát se a madarak, se a szél szét ne szórhassa.

Itt tág tere nyílik a *cserkész-találékonyágnak*. Néhány bevált módszert a következőkben ismertetünk.

Első dolog a *figyelem felkeltése*. E célt szolgálják az etető környékén fákra, eresz alá, az *etetők asztalkáinak aljára* stb. függesztett *hivogatók*: fonálra kötött kis szalonnadarabkák, tökmag-, dió-füzér stb. (L. 2. ábra.) Ez minden etetőhöz hozzátartozik.

Legegyszerűbb etető (a védett helyen alkalmazható közönséges *etető-aszton* kívül) a hegyes karóra nyársalt napraforgó-tányér. Tetejébe kössünk szalmaernyőt, aljára tüskés ágakat védelmiül. Ilyen *etető-ernyőt* mutatunk be 3. képünkön. A megüresedett tányért aztán megtölthetjük a még folyékony fagyús madáreléssel. Különösen a *cinegefélék* kedvelik.

A *magevők* számára a földön terítünk nekik való asztalt s föléje *ereszt* (4. kép) készítünk ágakból, gyékényből, nádból stb. Méretei a Csörgy Títusz-féle madárvédelmi *Utmutató* szerint: magasság 1 m, szélesség 2 m, mélység 1½ m. Ha a *cinegeféléket* is ide akarjuk szoktatni, akkor az *etető-eresz* hátsó részébe állítsunk egy arasznyi magas asztalkát s tegyünk rá madárkalácsot, olajos magokat, szalonnát. A *rigófélék* számára meg *bogyókat* helyezhetünk az eresz alá. Ügyeljünk, hogy az etetőt csak *zörgő harasztan, tövises gallyakon* át lehessen megközelíteni s hogy a táplálékot ne fődje be a hó.

2. kép. Hivogató füzér.

Szintén egyszerűen elkészíthetjük a cserépbe, földbe is állítható s már említett *etetőfácskákat*, (fagyús fenyőgallyacs-kák).

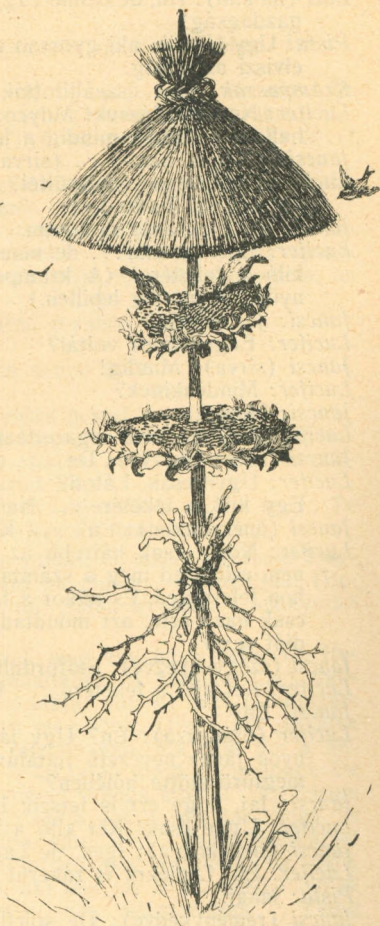
A verebek kirekesztésére igen alkalmas a Magyar Madártani Intézet *üveges etetője*, amelynél a kúp alakú bádogernyő (süveg) alá úgy erősítjük fel dróttal az etetőcsészét (üveg-pohár), hogy a lebegve repülő veréb nem tud hozzáférni. Természetesen a süveges etető aljára is akasztunk hivogatót

Nagyon kedvesek az ablakra szerelhető kis *üveges ablak-etetők* (5. kép), amelyekben nagyszerűen megfigyelhetők a bennük örömezt lakmározó cinegék, csúszkák. Ezért az ablak-etető oktatás és megkedveltetés céljára igen alkalmas.

Nagyobb ennél s így több eredménnyel is jár a fali *etető-szekrény*, amelynek már 40×20 cm-es peremes asztalkája van. M. e. 1½ méter magasságban kell elhelyezni. Felülről kátránypapírossal fedett deszkatető, oldalról (az asztalka szelétől arasznyi távolságban) függőleges üvegkeret védi.

Parkokba, erdőbe való nagyobb etető berendezés az *etető-kunyhó*, kisebb kertekbe a *dúc-etető* (6. kép), amelyek — ha aljukat vagy 1 m magasságig szalmagyékényvel zárjuk el a széljárta két oldal felől — *földi etetőül* is berendezhetők. Az utóbbi három etető *nappali menedék-helyül* is szolgál.

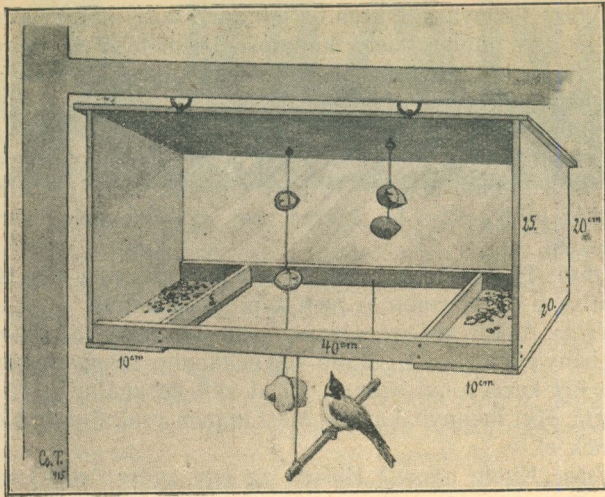
Éjszakai menedékül helyezzünk el az etetők közelében néhány *fészekodút* (7. kép). Ezeket az *Első Magyar Fészekodúgyár* készíti *Baranyakárszon* s 1—2 P-ért kaphatók. Előállításuk pontos és szakszerű munkát igényel, különben többet árthatunk velük, mint használunk. Ezért nem ajánlatos ilyent magunknak készíteni. Fedőlapjukat levéve gyenge félmarok durva fűrészport teszünk a fenekükre s aztán m. e. 1½—3 m magasságban vastagabb fák törzsére vagy karóra szegezzük őket 6—10 cm-es szögekkel, nyílásukkal K. v. DK. felé, *függőleges és mozdíthatatlan* helyzetben. A röplyuk környékét, továbbá az odú al-

3. kép. Etető ernyő.

4. kép. Etető-eresz.

5. kép. Ablakbetető a szobából nézve.

ját és tetejét verjük ki fejetlen kádárszögekkel a macskák ellen. Ugyanerre jó a *tűskésdrót* is.

A madárkalács és az etetők is kaphatók a Fészekodúgyárnál, de főképp az egyszerűbbeket, magunk is könnyűszerrel elkészíthetjük.

A Hárshegyi Cserkészpark mindenre kiterjedő gondoságú parancsnoka, *Sztrilich Pál* o. v. t. h., máris beszerzett egy csomó odút és készített etetőket is. Természetesen még sok odúra volna szükség, hiszen holdanként 15 drb-ot szokás számítani, a Cserkészpark pedig 22 hold. Ez a berendezés azonban már a helyi csapatok feladata, nem várhatunk mindent — szokás szerint — a központtól.

Mikor etessünk?

Még a fagy és havazás megkezdődte előtt ki kell tennünk a hívogatókat s kisebb mennyiségű eleséggel ellátva az etetőket is, hogy a madarak *hozzászokjanak*, mire az inség beáll. Addig úgyis csak csipegetnek s épen csak szükségből járnak rá a mesterséges táplálékra. Ilyenkor csak az elfogyott táplálék rendszeres pótlására kell figyelemmel lennünk.

A hó vagy fagy beálltával azonnal *nagyobb mennyiségű* táplálékot kell kitenünk s állandóan *figyelemmel kísérve* az etetőt, az utánpótlásról gondoskodnunk. Fontos, hogy *különösen reggel* mindig találjanak benne vala-

mit a megéhezett kis jószágok. — Egyszerre *egy-egy hétre* valót tehetünk az etetőbe.

Minden *kiképző-telepünkön*, vezetői táboraink helyén, a cserkészparkokban madárvédelmi *minta-berendezéseket* kellene létesítenünk, már a *természetismeret* eredményesebb művelése szempontjából is. — A *kéz ügyességi* próbapontoknak is élénk lendületet adhatna a madárvédelmi kellékek készítése.

Az eddigi versenyek bizonyossága szerint ú. i. *kéz ügyesség* terén még sok a kívánni való a magyar cserkészek tudásában.

Magyarország még 80—100 évvel ezelőtt is világhíres volt gazdag madárvilágáról. Ennek már rég vége. 30 esztendeje mozgalom indult a pusztuló madárkincs megmentésére. *Hermann Ottó* s az általa alapított *Madártani Intézet*, *Chernel István*, *Csörgey Titusz* és *dr. Fromm Géza* működése nyomán nemzeti műveltségünk egyik büszkeségévé fejlődött a madárvédelem, amely a legszebb reményekre jogosított. Jött a háború és megakadt minden. Aztán jött a „béke“ és elvették legjellegzetesebb madártelepeinket, hatalmas erdősegeinket s nekünk csak mutatóba maradt madárvédelmi berendezésünkből is valami. A magyar cserkészek számára hivatást jelentene, hogy a lelki műveltségnek ezen fokmérőjét ismét életre keltsék. A madárvédelem fejlettsége ugyanis mindig világot vet az illető nép érzelmi és értelmi életére, bizonyos finomodott érzékről tesz tanúságot.

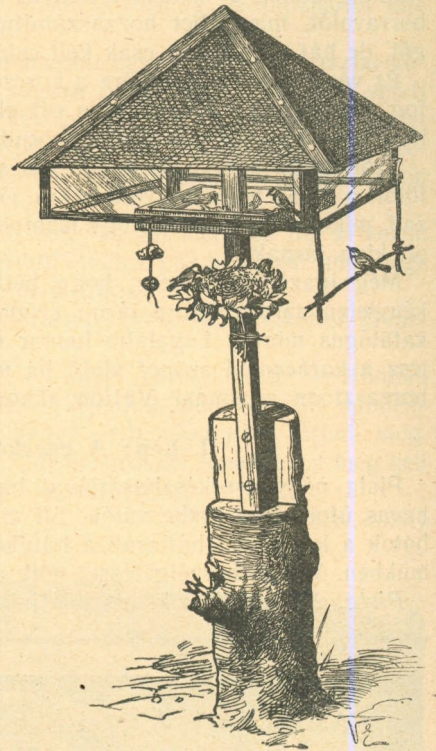
Örömmel és érdeklődéssel várunk értesítést arról, hogy mit tettek és mily eredménnyel! — Jó fényképeket szívesen közlünk.

*

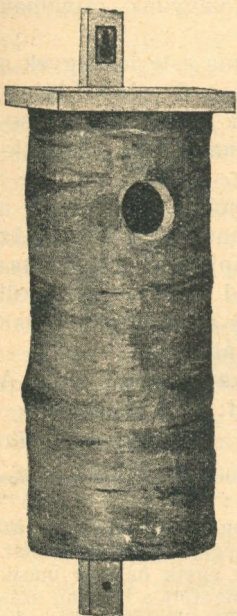
A kliséket a *Magyar Királyi Madártani Intézet* (Budapest, II., Herman Ottó-út 15.) volt szíves rendelkezésünkre bocsátani.

Fromm Béla

(50/50.)

6. kép. Dúc-etető.

7. kép. Fészekodu

KÉT TÉLI KÉP.

I. kép: A penészvirág.

Lajcsi áll az ablaknál. Szeretné felvenni télkabátját, új kalapját és lakkcipőjét, hogy végigsétáljon a korzón. Mancit szeretné kíséretetni. Igaz, föl is mehetne hozzájuk, sötétké új ruhájával és a felsőzsebéből kiálló, hanyagul odanyomott színes selyemzsebkendőjével ott is jól érezné magát, hiszen manapság a lányok minden jól öltözött fiút szívesen látnak. De ez nem az igazi. Először is, ott nem látják a pajtásai és nem is irigylik, hogy a méltóságos egyetlen leányának „udvarol“. Azután a házikisasszony a vendégeket szolgálja ki, épen olyankor hagyja őt eset-

leg faképnél, mikor egy, valamilyen napilapból kiolvastott viccbe kezd bele — mint a multkor is. Jobb az kinn a korzón. Aztán az utcán bármikor elköszönhet és átpártolhat az igazgató úrék szép Gizikéje mellé, vagy más lányhoz, csak sajnos nem elég nagy a választék, mindig ugyanazokkal, mindig ugyanazokat a hülyeségeket beszélni — nem nagy élvezet — de hát — mikor jobb mulatság nincs.

Csakhogy ma, sajnos, ez sincs, mert sár van. Tegnapelőtt leesett az első hó. És ezeknek az első havaknak megvan az a rossz tulajdonságuk, hogy hamar olvadásnak indulnak és azután olvadoznak-olvadoznak, néha hetekig is.

Utálatos ez a tél. Sőt még ha nincs is sár, lehet szél, ólmos eső, hó, ilyenkor sincs korzó!

Lajcsi tavaly tette le az érettségét. Vajjon mi az ördögöt kezdhet egy érett fiatalember télen, vasárnap délután? Talán Liliékhez menjen? De ott táncolni is szoktak. Már pedig ő „robotolni“ nem szeret, különösen nem a mama zongorajátékára vagy gramofonra. Ha legalább cigány húzná.

Tanulni? — Na épen! Mikor holnap ki sem hívhatják, csak a tavasszal lesz az alapvizsga, elég, ha azelőtt néhány hétig bezárkózik és azután valami puskából összecsapja az egészet.

Olvasni? — Nincs az a detektívregény, amit még középiskolás korában el ne olvasott volna, — de különben is utálja a betűt. Tulajdonképpen unalmas az egész élete is. Az ember 16—18 évet tanul egyfolytában, aztán rájön, hogy semmi. Nagy szaladgálások árán a rokonok benyomják valami kis hivatalba, ahol reggeltől estig körmölni és nyelni kell, aztán kap — ha jól megy — 80 pengőt egy hónapra. Hát mit lehet ezzel kezdeni? Még motoros ciklit sem vehet részletre...

Igazán nem marad más hátra — gondolja Lajcsi —, mint elmenni a kávéházba. Ott sűrű ugyan a füst, mintha vágnák, bűdös a levegő, a fekete meg a billiárd is, ha borralalót, miegyebet hozzászámítunk, kitesz 3—4 pengőt, de hát — valamit csak kell csinálni!

És végtére a város végére a koresolyapályáig csak nem fog elkutyagolni. Különbben is ott eleshetik, meg a Péter is jobban tud, ott ő háttérbe szorulhatna...

Szomorúan néz ki az ablakon a sáros utcára, a házak fölött a távoli fehér hegyoldalakra. Önkéntelenül összeborzad, mikor arra gondol, hogy lehetnek emberek, akik most ott kinn járnak...

Még igazán szerencse, hogy hétköznap délelőttönkint kénytelen az egyetemre járni. (Nem a tanulás, hanem a katalógus miatt.) Legalább hamar elmúlik a hét. De mi lesz a karácsonyi szünet alatt, ha már vasárnap is ilyen borzasztóan unalmas? Vajjon akkor is ilyen sár lesz-e?

II. kép: A cserkész.

Pista négy cserkészbarátjával baktat felfelé a sáros, havas úton. Egy örsbe valók. Sít visznek a vállukon, síbotok a kezükben, hátizsák a hátukon, tűz és élet a szemükben. Vidám beszélgetéssel telik az idő.

Pista: Mit gondoltok, ott találjuk-e már a Sólymokat?

A pók nagyon haragudott a napsugárra, mert rablóhadjárata sokszor léleplezte és sok biztos zsákmányt elmenekített körmei közül. Bosszút esküdött ellene. Elhatározta, hogy finom hálót sző, törbe fogja vele ellenségét, aztán rohan és meggyilkolja. A napsugár nem félt a veszélytől. Bujócskát játszott a hálón. Bebujt, meg kibujt rajta. Amikor a pók meg akarta fogni, már a barlang szájánál bóbiskoló harangvirág kelyhén enyelgett a katicabogárral.

A pókot ette a méreg, de az nem használt neki semmit. Új cselszövényt szőtt. Új hálót feszített az ajtaja elé, sűrűbbet az

Sanyi: Bizonyára, hiszen ők mindjárt mise után kijöttek. Kerülő úton jönnek, de a különbség nem tehet ki annyit.

Peti: Jó, hát azt nem lehet olyan pontosan kiszámítani. Én is megnéztem a térképen az út távolságát, a magasságkülönbséget, figyelembe vettem az út állapotát — én úgy számítottam ki, ha mi ezen a mi rövidebb utunkon meg nem állunk, alig 5—10 perc előnyük lehet. Remélem, ott már jobb lesz a hó, hiszen csak egy fok meleg van a városban.

Sanyi: Te, hallottad, a csapatunk nem megy az idén téli-táborba, a parancsnok úr nem kap szabadságot.

Pista: Akkor megkérdézzük, nem csatlakozhatunk-e a Széchenyiekhez — legalább egynéhányan. Nagyon rövid az a kis karácsonyi szünet, jól ki kell használni.

Peti: Hát mennyit kapsz? Mert engem csak 8 napra engednek el.

Pista: Nyolc napra? Hiszen az egy egész örökkévalóság! Hej, ha nekem 8 napom volna! A gyárban nálunk nem megy az úgy, én legfeljebb 3—4 napot kaphatok — ha jól megy.

Sanyi: És mit csinálsz az alatt?

Pista: Majd kitalálok valamit — semmiesetre sem maradok abban a füstös bűdös városban. És te, Peti, te időmilliomos?

Peti: Hát tudod, én már rajvezető vagyok, megpróbálom, hátha felvesznek a tisztitáborba is. Ujhatán lesz. Tavaly is volt ott két diósgyőri fiú, akik főztek, de azért síztek is eleget. Bízd csak rám, ha kell, elmegyek a kerülethez, és addig mozgolódom, míg az ilyen elhagyott kis csoportok részére, amilyenek mi vagyunk, csinálnak valami kerületi tábor!

Pista: Látod, ez okos beszéd, még ma este felmegyek a parancsnok úrhoz, megkérem, próbáljon ő valamit kieszközölni... hopp... látod? Ott vannak a Sólymok, a segédtsízt úr is velük van, az ott a legnagyobbik hátizsákkal...

Nemsokára együtt a raj. Lekerülnek a hátizsákok a bokor tövébe, folyik a csúszkálás, a tanulás órákon át. Az ebédet is csak úgy állva, hidegen kapják be, hiszen hamar sötét lesz, a meleg, az igazi ebéd majd otthon kerül sorra. De az evés igazán nem fontos most, mikor olyan tiszta a kilátás és olyan jó a társaság.

Tanulság. Azt hiszem, nem kell sokat magyaráznom. A tanulság, hogy amennyiszer csak lehet: Ki a szabadba!

Zsembery Gyula.

eddiginél. Éjfélkor, mikor elkészült a nagy munkával, azzal az édes gondolattal leküzdött le: na, holnap mégis elérem a célokat.

Csakhogy a napsugár — amíg a pók egyik hálót a másik után szötte — egy parányi magvacskát ringatott a barlang szájánál. A magból virág lett. A virág megnőtt s kecsesen illette magát szerelmese, a hajnali szellő előtt. A háló minduntalan beleakadt s ő minduntalan lefejtette magáról a bájait takaró fátyolt. Mire a pók nagy későn felébredt, a napsugár a caticokká tépett hálón kacagott be hozzá.

De most közel volt a pók a megpukkadáshoz. A vad liliumot megkötözte százszoros kötéllel. Aztán előtte is, mögötte is erősfonatú, sűrű hálót szőtt. Lélek az ajtón se be, se ki. Holtra fáradtan ment nyugodni. De alig hunyta le szemét, ijedten ugrott ki vackából. Eljött az ítéletnek napja. A napsugár felszipantotta a tengerből a vizet, összegyűjtötte az égnek és földnek rejtett erőit és bőszt ostromra indult. Zúgott a vihar, bönbölt a szél, ömlött a víz, rengett a föld. Egy villámlobbanásnál látta, hogy művészi munkájának híre sincs, nyoma sincs már. Fuss, fuss amerre látsz!

A pók testén halálos verejték gyöngyözött. Egy újabb lobbanásnál kétségbeesett halálugrással a vadlilium kelyhére vetette magát. Annyi ereje volt, hogy magára húzta a szíromleveleket, azután ájulásba esett.

Mikor magához tért sok idő múlva, a nap gúnyosan kacagott le rá: törpe féreg, te akarsz engemet legyőzni?

Brassó.

Nikodemusz Károly.

A HAMVAI FIÚK

CSERKÉSZREGÉNY · IRTA: TÁBORI PÁL

A többit elnyelte a felbuggyanó zokogás, amely szégyenszemre könnyeket csalt a szemembe. S egyszerre csak azt láttam, hogy Bozzay parancsnok úr ott áll előttem, magához ölel és halkán mondja:

— Édes, derék fiaim... nem feledkeztem meg rólatok.

Aztán fűtten a vonat, felkapaszkodik a II. osztály egyik fülkéjébe, mosolygó arca kibukkan még az ablakon, de már pőfög a gép s egyre gyorsuló futása messzire ragadja a kocsikat...

S amint álltunk ott, kendőt lobogtatva és nagyon szomorúan, kérdés rügyezett a lelkünkben, amely nem tavaszt jelentett.

Mi lesz aztán?

*

Hát lett „aztán“.

Kőrösi Dezső vezette a csapatot tovább is. Ép olyan kedvvel, tudással és lelkesedéssel, mint eddig. Tudott sok mindent mondani és adni nekünk, ami kincs volt és öröm. De...

Mégsem volt Bozzay parancsnok úr.

Persze ezt sohasem gondoltuk bármilyen formában, ami elégedetlenséget jelentett volna. Hiszen Dezső nagyszerűen értett a fiúkkal való bánásmódozathoz s végtelenül, szinte a teljességig jó volt. Kereste az alkalmat, hol tehetne jót s ha csak tehetne, minden egyebet fölálldozott a cserkészterért. S amikor mindezt újra meg újra elmondottuk magunknak, nem azért tettük, hogy vigasztalódjunk a veszteség fölött. Vigasztalódni nem lehetett, csak kicsit tompított érzéssel és fájdalommal járkalni körül.

A munkánk most csendes, bensőséges otthonmunka volt. Kirándulni még nem igen lehetett, mert az idő locspocsos, nedves maradt. De munka mindig akadt, ha nem is kereste az ember.

Egyre jobban megszerettem a Sólymokat s egyre szívesebben voltunk együtt. Az utóbbi időben akadtak újra apróbb nézeteltérések, különösen az iskolai tanulmányok terén, mert ott bizony találkoztak bajok. De ez most mind elsímul és Sugár Laci nem győzte emlegetni, mennyire meg van velünk elégedve. Pedig a dícséret ritkán hullott s akkor se csomóstól.

Bennem azonban, amint gondolkoztam a parancsnok úr eltávozásán, egyre jobban éledtek a problémák s egyre élesebben vésődött belém a kérdés: miért?

Miért van az, hogy a legharmónikusabb, leg-tökéletesebb cserkész munkát is tönkretelheti, semmivé ronthatja az élet? Miért állít akadályokat a sors a cserkészre — olyan akadályokat, amelyekkel szemben tehetetlenek vagyunk s az erőnk semmit sem jelent? Nem lehet a kettőt összeegyeztetni?

Ha jövőre, érettségi után, amint apa akarja, kikerülök Németországba, hát itthon vége legyen mindennek? S mi legyen velem, ha már elszakadtak a kötelékek? Mert cserkészre nélkül el sem tudom az életemet képzelni.

Aztán rájöttem, hogy ezek a problémák még súlyosak számomra: semmit sem lehet ellenük tennem. Talán megoldja őket az élet — talán, ha bátorságom lesz valamikor szembe-

szállni velük — megtudom őket oldani magam is. — Ki tudja?

Az elégikus hangulatnak véget vetett a bizonyítványosztás. Megint sikerült egy darabkát följebb — javulnom — megint sikerült egy darabkát előbbre jutnom. Még csöppet sem tökéletes a dolog — lehetne jobb is... De azért apa őszintén örült és anyus is boldog volt. Az ember pedig kétszeresen örül az olyan boldogságnak, amelyet mások szemében lát meg.

*

Tegnapelőtt újra megjött Károly bácsi. Most csak rövid időt tölthet itt, mert a lipcei könyvkiállításra kell utaznia, de — úgy mondta — szeptemberben megint átjön s akkor itt marad karácsonyig. Sikerült odaát valakit találnia, akire tökéletes nyugalommal rábízhatja az üzletét, nem kell az amerikai business-furfang becsapásaitól tartania.

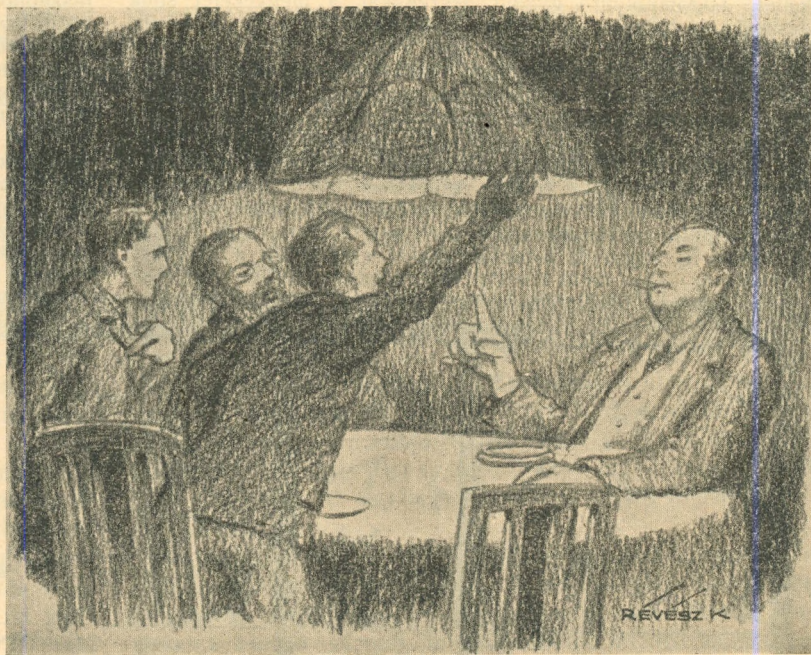
Az első este, amikor megint együtt ültünk az asztal körül s a lámpa meleg sugara barátságos fehér kört vetett mindenre — váratlan kérdést intézett hozzánk. Arról folyt a szó, hogy mit csináljak érettségi után s Gyurka is szeretne volna a legközelebbi nyarat nem Magyarországon eltölteni.

— No fiúk — vágott bele —, hát melyitek jön ki velem jövő nyáron? Odaát eltölthetnétek pár hónapot, amíg legalább az angolba bele nem jöttök...

— Én, én — örvendeztünk egyszerre mindketten Gyurkával.

— *Lassan a testtel!* — intett Károly bácsi. — Honnan tudjátok, hogy érdemes-e kijönni? Mert odakint mindenkinek dolgoznia kell, henye embereket nem tűrünk meg, sem vendégpózban urizáló ficsurokat! Keservesen meg kell dolgozni a mindennapi kenyérért...

(Folyt. köv.)

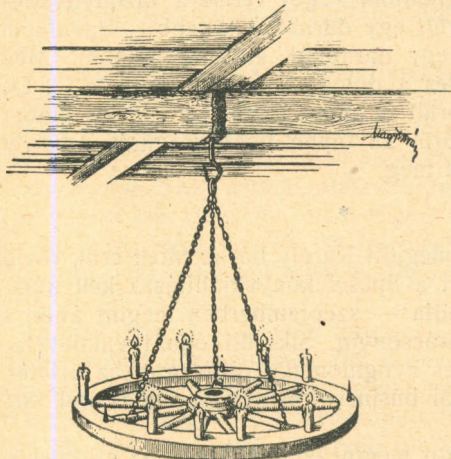

Lassan a testtel! — intett Károly bácsi.

CSERKÉSZBOLT ÉS CSERKÉSZOTTHON.

Bár ez a két szó semmiesetre sem olyan sikerült paradoxon, mint Polcsi bá'nk legutóbbi előadascíme: A madárvédelem és céllövészet, mégis sokan lesznek, akik felütik a fejüket: hogyan kerül ez a két fogalom egymásmellé? Pedig hát nem is véletlenül. Elsősorban azért, mert a Szövetség Hajnal-utcai székházában cserkésztestvérek állanak a pult mögött, az igazgatótól a gyakornokokig mindenki cserkésztestvér, — aki hozzájuk vásárolni jön, persze, hogy „otthon” van.

De most nem erről akarok szólni, hanem arról a szándékunkról, hogy a Cserkészbolt új berendezésénél gondolatokat adjunk a csapatoknak az otthonok olyan módorban való kiképzéséhez, amely igazán barátságos, meleg, tele jófajta cserkészromantikával és — magyar.

A csillár.

Igazad van, Örsvezető Testvér, ha arra gondolsz, hogy aligha érdemes abba a fáskamrába, melyet a Pista mamája engedett át csapatotthonnak november közepéig, amikor a téli fűtőanyag megint hajléktalanná teszi a csapatot, ennyi fáradságot beleölni. De lásd, már mind több és több csapatnak sikerül állandó otthonot, egyik-másiknak pláne saját házacskát szerezni, időszerű tehát, hogy egy ilyen mintatömböt építsünk, mint amilyen a Cserkészbolt. Ez persze a bolt igényei szerint épült és nem arra, hogy változatlanul lemásolják, de belevittünk annyit magyar és cserkész díszítőötletet, hogy ezeket igaz cserkészízléssel alkalmas helyen részleteiben felhasználva meg fogjuk tudni teremteni a cserkészotthonok különleges magyar stílusát.

Jó szemed van, Örsvezető Testvér, hogy észrevetted! Nincs ebben az első pillantásra boszorkányosan pompásnak látszó berendezésben egyetlen darabka sem, amit egy valamirevaló cserkészcsapat két keze munkájával meg ne tudna csinálni. És ez a fontos! Persze nem három nap alatt. Ahogy az otthon bútorzatához, a szekrény, íróasztal, szék stb. elkészítésén eldolgoztatok egy esztendeig, a cserkészotthon művészi kiképzése is megér néhány hónapot.

Most pedig elmondom, hogy mi hogyan csináltuk. Elsősorban a falakat borítottuk a szálfából épült házikót érzékeltető félgömbölyűre gyalult deszkákkal, a menyezetet síma deszkákkal; helyükre állítottuk és bedolgoztuk a tartó- és díszítőoszlopokat, melyek közül még véletlenül sem találsz két egyforma faragásút. Ezek megmunkálása legnagyobb részét egyszerű asztalosmunka; a gömbölyű részek az olcsóság végett esztergályozottak, de ügyes cserkészkézzel faragva még szebben sikerülnének. A nem faragott gerendákat takarékosági okokból ládaszerűen összeállított deszkákból készítettük. Nélkülözhetetlen díszítőelem az ajtókon, ablakokon, szekrényeken a kovácsolt vaspánt. Ezek a később tárgyalt lámpákkal együtt a legegyszerűbb lakatosmunkával vaslemezről kivágva és kiverve készültek és nagyfejű kovácszegekkel erősítettük a helyükre. Amint az egész fából készített berendezés a helyén volt, kez-

dődött a legnehezebb munkánk: a festés. Hosszú évtizedek füstjét, patináját kellett felvinnünk a szűzféher, nyers fenyőfára. Ezt úgy csináltuk, hogy először terpentín, firnisz és bársonybarna földfesték hig oldatával vontuk be egyenletesen az egész fafelületet. Tökéletes száradás után ugyanennek a festéknek sokkal sűrűbb oldatát vittük fel az alapozott fára, majd félszáraz állapotban posztórnyokkal a feltételezett kopási felületeket letöröltük, illetve ledörzsöltük. Az eredmény pompás volt, annyira, hogy látogatóink egymásután kedvet kaptak az egyébként igen maszatos munkához és beálltak segíteni. Így pl. elárulom nektek, hogy a képen látható balszélső oszlopot az Országos Elnök Úr személyesen festette, törülte nagy passzióval. Végül a festék rögzítésére félfényes lakkot használtunk. Sajnos mindebből a fénykép semmit sem ad vissza, mert a fények az egyébként is színérzéketlen lemezen minden finomabb árnyalatot elnyomnak.

Ugyanez a baja a képen a függönyöknek, melyek pedig egyik büszkesége a boltnak. Az ajtókat és az elérhető kézmagasságon felül eső polcrészeket függőnyvel fedtük. Ezek közül különösen érdekes a jobb- és baloldali polcok három-három mezőből álló függőnye, melyek a déli, illetve északi égbolt csillagképeit ábrázolják. Sötét égbék alapon a vagdalásos sárga stilizált csillagokat mitisz-zöld szerkesztési vonalak kapcsolják egybe, mellettük a csillagkép régi magyar neve feketével himzett. A tejút távoli csillagait világoskék apró csillagkontúrokat jelzik. Nem tudunk szebb, poétikusabb, cserkészszzerűbb függőnyt el sem képzelni könnyvespolcaitok elé, ezért az egyik függőny rajzát itt közöljük.

Az egyik sokat rángatott ajtófüggőnyt ördögöréből készítettük, melyet posztóból kivágott védjegyünk díszít. A másik gyönyörű ajtófüggőny fenyőerdőben gyújtott víg tábornozót ábrázol és nemezposztóból kivágott rátét munkával készült. Persze ezeknek a függönyöknek az elkészítése a cserkészotthonok számára a drága jó cserkészmamák és cserkészzhugócskák kezeire vár.

Gondolhatjátok, hogy ilyen nem mindennapi környezet számára megfelelő lámpákat találni nem volt kis dolog. Végül is olyan megoldásokat találtunk, melyeket könnyűszerrel tudtok ti is elkészíteni. A terem közepére egy nagy öreg kereket függesztettünk három láncon a mestergerendára és erre állítottuk a gyertyákat.

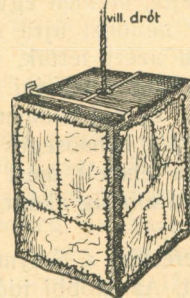
A kiszolgáló pultok felett elhelyezett erős világítást úgy neveztük „bendőlámpákkal” takartuk, melyeknek a mellékelt rajz szerint elkészíthető kovácsolt vaslemezrámáját négy oldalon részben kifoltozott disznóhólyaggal borítottuk, a fenekébe pedig a jobb fénybocsátás érdekében a disznóhólyaghoz hasonló „katedrálüveget” helyeztünk.

Itt emlékezem meg arról, hogy nekünk mint boltnak a gyakorlati célokon túlmenően is gondoskodnunk kellett a helyiségnek megkapó, barátságos jellegéről, amit néhány világítási hatással egykezettünk elérni. Ilyenek a belső oszlopokon alkalmazott kisebb bendőlámpák és a szabadbalatást érzékeltető ablakrekeszek a fákkal, madárkával. Ezeket csak mint cserkész-kéz alkotta ügyességeket említem, bár elképzelhető, hogy egyik-másik csapatunk adott helyzetben épen ilyes valamit lesz kénytelen alkalmazni. Csak úgy, mint pl. mi a kandallónak a képen látható formáját, amely nem más, mint a szobánkat elcsúfító épületfőpillér ügyes leplezése.

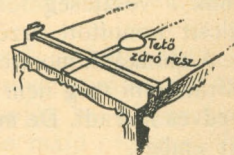
A cserkészotthonok kedvelt díszét, a szép feliratokat, mi sem mellőztük. A mestergerendára régies írással ez van felírva: „Épült az Urnak 1928-ik esztendejében, Szent Mihály és Mindszent havában, Rakovszky Iván elnöklete alatt, Nagy István terve után.

A kandalló felett a párnagerendán rovásírással emlékeztetünk mindenkit a jó felszerelés fontosságára a költő Zrínyi szavaival: Fegyver, fegyver szükségeltetik — és a jó vítézi resolutio! A másik ablak alá meg a cserkészbotos jelszavát, a 11. cserkésztvörényt írtuk: Legyetek szelídek, mint a galambok és okosak, mint a kígyók.

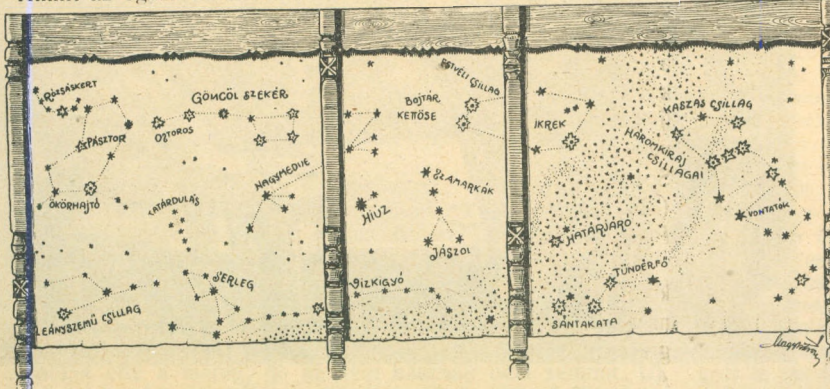
Munkára fel hát testvéreim, akik nem bírjátok a téltelenséget, akikben pattanásig feszül a magyar alkotóerő és teremtünk a csapatokban élő igaz cserkészszellemnek hozzáillő, szép környezetet.

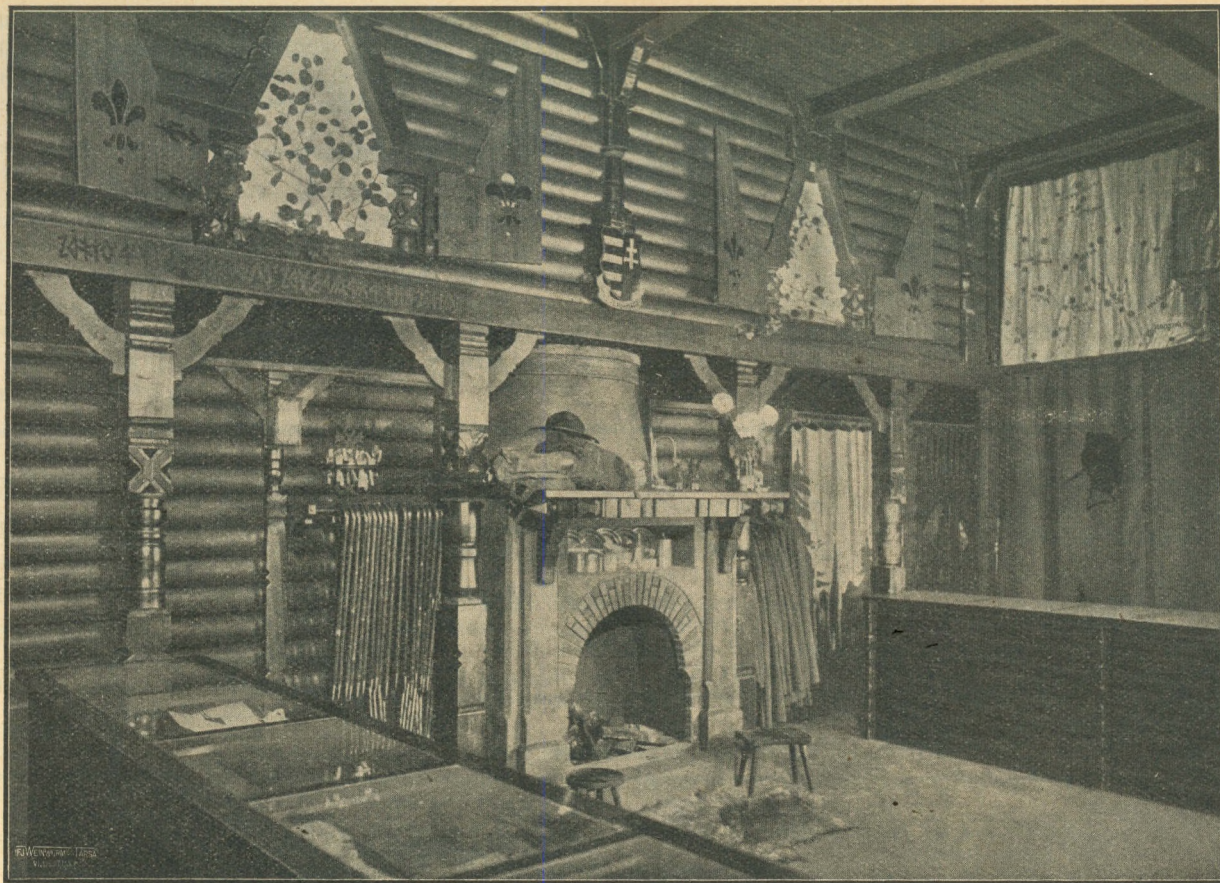
Bendőlámpa.

A lámpa teteje.

A magyar csillagos ég a függönyön.

A „CSERKÉSZBOLT“ belseje a kandallóval.

Nb. Azok a testvérek, akik a tervező rajzolásban még gyengék, bár fent tárgyalt stílus sok eredeti báját kap épen a naív vonalvezetésekben, forduljak tanácsért, útbaigazításért a szer-

kesztő úron keresztül Nagy István cserkésztiszt, iparművész úrhoz, a Bolt tervezőjéhez. A legtöbbet mondó természetesen az eredeti, melyet a Hajnal-u. 6. sz. a. a Cserkészházban láthattok.

ANGLIAI JAMBOREE.

Félre kicsinyhitűek!

Csak meg kellett mondani, hogy Angliában világjamboree lesz és máris 1100 magyar cserkész jelentkezett; egyezren és százan, akik közül bizonyára könnyedén kikerül az 5—600 cserkész, aki a magyar színeket Angliában meghordozza. Az előzetes jelentkezés adatai a következők: 33 csapatból jelentkezett 775 cserkész, a további 37 csapatból 72 cserkész (az első csoportba csak a hatnál több taggal jelentkezett csapatokat vettük fel), vezetők száma 100, szervezőbizottsági tagoké 13, ehhez járul a zenekari raj és a bemutató raj 50—50 főnyi létszámmal és a szövetségi és kerületi vezetők csoportja, valamint a delegáció. Így hát kerekén 1100 a jelentkezők száma.

Az angliai jamboree bizottság a programmon egy kis változtatást eszközölt. A megnyitás napját július 30-ról, keddről áttette július 31-re, szerdára. Az élelmezés július 31-től egészen augusztus 13-ig, keddig tart bezárólag. A bizottság feltételezi, hogy a csapatok július 30-án érkeznek meg a tábor színhelyére és csak kivételesen előbb vagy később.

Mindnyájan emlékeztek a Magyar Cserkész november 1-i számában közölt térképről Birkenhead (olv. Birkenhed) és Upton (olv. Öpton) állomásokra. A térképen Birkenhead város Woodside (olv. Vudszeid) állomásától négy mérföldnyire és Upton állomástól két mérföldnyire van a tábor helye, mely egy mérföldnél hosszabb és átlag fél mérföld széles, vegyesen erdős rész. (Egy angol mérföld 1609 m.) A bizottságnak az a reménye, hogy a nemzetek az ő táboraikat szépen építik meg, hogy a cserkészek is,

meg a nagyközönség is gyönyörködjék benne. A mi külön kérésünk a készülő csapatokhoz tehát az, hogy a tábor díszítése tekintetében minél több eredeti és kedves gondolatot valósítsanak meg. A magyar cserkészek az ermelundeni-parkban megnyerték a táborozás világjamboree-jét, az arrowparki (olv. Erró párk) mezőn azt sokszorosan felül kell múlniok. Mindazt a szépséget és díszet, amit a magatok táborában annyi gonddal és szeretettel építtek meg, gyűjtsétek össze és mutassátok be most a világnak is. A tábornak lesz nyílt színpada, amelyen minden nemzet ismételt sorra kerül a maga nemzeti bemutatásaival. Ha a csapatoknak ilyen kész jó számaik vannak, a jamboree vezetősége azokat változatlanul felveszi programjába.

Kirándulások.

A külföldi cserkészek számára igen tanulságos és érdekes kirándulásokat terveznek mind a szárazföldön, mind a tengeren. Megtekintjük a birkenheadi hajóépítő gyárat, több kikötőt, vasútépítő műhelyeket, a liverpooli (olv. liverpúl) dokkokat és néhány nagy óceánjáró hajót, továbbá a nagy manchesteri szövődéket és gyárat, Port Sunligh-t, a világ legnagyobb szappangyárát, Chestert (olv. Cseszter) az egyik érdekes régi angol várost stb.

Programm.

Az angliai jamboree-bizottság program-tervezetét a következőképpen állította össze: 31-én, szerdán ünnepélyes megnyitás. Augusztus 1—3-ig nemzeti bemutatások, augusztus 4-én, vasárnap, felekezetenként istentiszteletek az Arrow-parkban, augusztus 5 és 6-án nemzeti bemutatások, augusztus 7, 8, 9-én kirándulások a külföldi cserkészek

Mi minden történt decemberben?

- 1-én: 1800. Melyik magyar költő született ezen a napon?
 3-án: 1217. Melyik hegy ostromát kezdi meg II. Endre magyar király kereszteseivel ezen a napon?
 7-én: 43. Meghalt a rómaiak legnagyobb szónoka, ki volt az?
 7-én: 1863. Születik a „Parasztbecsület” szerzője. Ki volt az?
 9-én: 1608. Ezen a napon születik Londonban az „Elvesztett paradicsom” szerzője. Ki volt az?
 12-én 1875. Ezen a napon halt meg a „Rajongók” és a „Zord idők” szerzője. Ki volt az?
 13-án: 1820. Ezen a napon halt meg a Nemzeti Múzeumunk megalapítója. Ki volt az?
 16-án: 1645. Kik és milyen békét kötöttek ezen a napon?
 17-én: 1527. Kt választott királlyá e napon 12 lázadó főúr a törvényes királlyal szemben Pozsonyban?
 18-án: 1737. Ki volt az a világhírű hegedű készítő, ki ezen a napon halt meg Cremonában?
 19-én: 1793. Toulont bevették a konvent hadai. Ki volt akkor a tüzérség parancsnoka?
 22-én: 1764. Ezen a napon halt meg Csallóközben „A szép fényes katonának arany, gyöngy élete” című költemény szerzője. Ki volt az?
 27-én: 1882. A veszettség elleni oltás felfedezője született ezen a napon. Ki volt az?
 29-én: 1828. Ezen a napon született Petőfi Sándor felesége. Ki volt az?
 Beküldési határidő: december 20. I. díj: 6 P. II. díj: 4 P. III. díj: 2 P vagy ennek megfelelő könyv.

BETŰREJTVÉNYEINK MEGFEJTÉSE.

A Magyar Cserkész november 1-i számában közölt betűrejtvények helyes megfejtése a következő:

1. Mindenféle felszerelés a Cserkészboltban beszerezhető.

2. Őrszövető.

A pályázók névsora a következő: Bajkó György 270. sz. Hajnal, Budapest. Bakó Elemér 172. sz. Erő, Debrecen. Böszörményi Ferenc 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Burucs Sándor 461. sz. Devescer. Csiszár András 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Csiszár László 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Csonka József 550. sz. Baross, Szeged. Dobray Sándor 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Dvorcsák Róbert 327. sz. L. J., Budapest. Eckhardt Ferenc 71. sz. Zrínyi, Zalaegerszeg. Fodor József, Jászárokszállás. Giday Endre 172. sz. Erő, Debrecen. Hinkelmann Rezső 3. R. M., Gyömrő. Hodossy István 550. sz. Baross, Szeged. Hoffmann István 261. sz. Devescer. Inczedy Márton 172. sz. Erő, Debrecen. Janthó László 172. sz. Erő, Debrecen. Joó Ervin 92. sz. Csanád, Makó. Józsa Miklós 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Kakacsy László 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Kiss Ferenc 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Kiss László 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Koós Endre 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Lám Béla 911. sz. Rákospalota. Lestár Dezső 550. sz. Baross, Szeged. Méhes Zoltán 203. Bocskay, Kisújszállás. Mészáros Sándor 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Milassin Jenő, Budapest. Molnár László, Kecskemét. Molnár László 92. sz. Csanád, Makó. Nagy Gábor 172. sz. Erő, Debrecen. Ory Imre 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. ifj. Papucsek József 198. sz. Rákospalota. Papp Elemér 92. sz. Csanád, Makó. ifj. B. Parragh Béla 99. sz. Mátra, Gyöngyös. Pethes István 857. sz. Csörsz, Jászárokszállás. Schlögl Győző 92. sz. Csanád, Makó. Szabó György 72. sz. Bocskay, Zalaegerszeg. Szalády László 314. sz. Czuczor G., Budapest. Szánder Albert 656. sz. Pécs. Szathmáry János 92. sz. Csanád, Makó. Szilágyi Albert 92. sz. Csanád, Makó. Sztizy László 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. ifj. Sztanics Sándor 130. sz. Szent Gellért, Bátorfya. Toroczkay Endre 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Tóth Lajos 203. Bocskay, Kisújszállás. Tullium József 550. sz. Baross, Szeged. Ujváry Lajos 172. sz. Erő, Debrecen. Visnyay Gábor 71. sz. Zrínyi, Zalaegerszeg. Wiener János 92. sz. Csanád, Makó. Wizinger István 92. sz. Csanád, Makó. Zemlényi Zoltán 238. sz. S. K. B., Sátoraljaújhely. 16. sz. Farkasfalka, Budapest. 82. sz. Zrínyi cs. III. raj, 1. örs, Szeged. 126. sz. Szent Imre, Bagoly örs, Veszprém. 184. sz. Csaba, Szarvas örs, Békéscsaba. 238. sz. S. K. G. cs. Mókus örs, Sátoraljaújhely.

Sorsolás útján 1. díjat nyert: Szabó György 79. Bocskay. 2. díjat nyert: Csiszár András 203. Kisújszállás.

„Mi minden történt novemberben?” pályázatunk megfejtése.

A „Magyar Cserkész” november 1-i számában közölt történelmi pályázatunk helyes megfejtése a következő:

1627 november 5-én nyitották meg a pozsonyi gimnáziumot, melyet Pázmány Péter alapított.

1620 november 8-án volt a fehérhegyi csata.

1483 november 10-én született Luther Márton.

1606 november 11-én kötötte Rudolf a zsitvatoroki békét a törökkel.

1869 november 16-án nyitották meg a Suez-csatornát.

1868 november 14-én lépett életbe az Osztrák-Magyar Monarchia elnevezés, melyet az Osztrák Örökös Császárság névből változtattak erre.

1630 november 15-én halt meg Kepler János, a híres csillagász.

1773 november 17-én született Debrecenben Csokonai Vitéz Mihály.

1664 november 18-án lett Zrínyi, a költő vadászszerencsétlenség áldozata.

1916 november 21-én halt meg I. Ferenc József.

1877 november 22-én született Ady Endre Érmindszenten.

1630 november 26-án választották I. Rákóczi Györgyöt Erdély fejedelmévé.

Helyes megfejtést küldtek be a következők: Arany-Tóth Pál 115. sz. cs. cs., Kispeszt. Avar Ferenc 199. sz. Madách, Budapest. Bagyinka János 184. sz. Csaba, Békéscsaba. Bajkó György 270. sz. Hajnal, Budapest. Bécsi Ferenc 172. sz. Erő, Debrecen. Bédi Árpád 33. sz. Turul, Rákospalota. Boxhorn Tibor 99. sz. Mátra, Gyöngyös. Csávás Sándor 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Cse-resznyés József 550. sz. Baross, Szeged. Csery Ferenc 570. sz. Baja. Domján András 82. sz. Zrínyi, Szeged. Dvorcsák Zsigmond 327. sz. L. I. cs. cs. Eckhardt Ferenc Zrínyi cs. cs. Zalaegerszeg. Eöry Ferenc 67. sz. D. K. cs. cs. Sopron. Fodor József Jászárokszállás. Gász István 179. sz. Rákóczi, Bonyhád. Günther László 40. sz. Szekszárd. Gruber István 184. sz. Csaba, Békéscsaba, Halmos Ervin 33-as, Kispeszt. Hodosi István 550. sz. Baross, Szeged. Hoffmann István 461. sz. Devescer. Horváth Akos 184. sz. Csaba, Békéscsaba. Huska István 33-as, Kispeszt. Jagygy Pál 16. sz., Budapest. Jurenák Sándor 85. sz. Zrínyi cs. cs. Kálmánchey Tibor 32. sz. Uhu, Nagykálló. Kemény Béla 33-as cs., Ujpest. Kemény Győző 921. sz. cs. cs. Budapest. Balásfalvi Kiss Ferenc 15. sz. cs. cs. Kiss György, Debrecen. Kocsis József 28. sz. Szent István, Pesterzsébet. S. Kovács Ernő 42. sz. Turul, Győr. Körmendy István 550. sz. Baross, Szeged. Krafft Walter 146. sz. Révai, Tata. Krémer János 2. BKG., Budapest. Krénisz Vilmos 4. B. I. K. Budapest. Ladvánszky József 183. sz. Kinizsi, Szeged. Lám Károly 911. sz. Rákospalota. Lehner Ferenc 35. sz. Jedlik Anyos, Győr. Lestai Dezső 550. sz. Baross, Szeged. Madarassy Iván 19. sz. Bükk, Miskolc. Máday Béla 1. sz. BKIE., Budapest. May István 7. sz. Verbőczy cs. cs. Martin István 3. R. M., Budapest. Máthé Lajos 261. sz. Irinyi János, Rákospalota. Mészáros Sándor 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Miklósy Béla 43. sz. Debrecen. Milassin Jenő, Budapest. Molnár László 92. sz. Csanád, Makó. Murmenn Árpád 179. sz. Rákóczi, Bonyhád, Nagy Gábor 172. sz. Erő, Debrecen. Nagy Sándor 42. sz. Turul, Győr. Németh József 126. sz., Veszprém. Ifj. B. Parragh Béla 99. sz. Mátra, Gyöngyös. Pavlics Ferenc 50. sz., Rábatótfalu. Pálffy Miklós 15. sz. Bethlen Gábor, Budapest. Peiniger Károly 32. sz. Levente, Budapest. Pertl István 451. sz., Győr. Péter Gyula 667. sz., Dombóvár. Pethes István 857. sz. Csörsz, Jászárokszállás. Pogány Béla 857. sz. Csörsz, Jászpolgár. Pongrácz Ferenc 67. sz. Deákkuti cs. cs., Sopron. Rátkai Gábor 85. sz. Zrínyi cs. cs. Reischl Edgár 2. BKG., Budapest. Rektor Mihály 182. sz., Nagykálló. Rothnagel László 14. sz. Holló, Esztergom. Ruzicska Sándor 180. sz. Kárpát, Szarvas. Sándor József 172. sz. Erő, Debrecen. Schnetzer György 39. sz. Rákóczi, Székesfehérvár. Schutzmann József 618. sz. Pécs. Siktör László 198. sz., Rákospalota. Soós Antal 857. sz. Csörsz, Jászárokszállás. Spáczell Lajos 24. sz. Akarat cs. cs. Sudár Dezső, Pécs. Szabó László 126. sz. Sz. Imre, Veszprém. Szépe László 14. sz. Holló, Esztergom. Szévald Oszkár 40. sz. Szekszárd. Szilágyi Albert 92. sz. Csanád, Makó. Szokolay Dénes 15. sz. Bethlen Gábor, Budapest. Szűcs István, Jászberény. Tóth György 49. sz. Berzsenyi, Szombathely. Tóth Lajos 203. sz., Kisújszállás. Tusjak György 180. sz. Kárpát, Szarvas. Ullrich Viktor, Győr. Varga Pál 172. sz. Erő, Debrecen. Vasvári Tibor 13. sz. Bethlen Gábor, Budapest. Vincze Béla, Szeghalom. Vörös János 10. sz. PAR., Pécs. Zahorán Tibor 184. sz. Csaba, Békéscsaba. Zemlényi Zoltán 238. sz. SKG., Sátoraljaújhely. Zimmermann Antal gr. Széchenyi István cs. cs. Zsédény Károly 461. sz., Devescer. Zsilko Károly 33. sz. gr. Széchenyi István, Kispeszt. 40. sz. Szekszárdi Cserkészek Fecske örs. 40. sz. Szekszárdi Cserkészek Sólom örs. 79. sz. Fesetich cs. cs. II. raj 1. örs. 172. sz. Erő, Debrecen, Ökörszem örs. 164. sz. Csaba, Szarvas örs, Békéscsaba. 238. sz. S. K. G. cs. cs. Sátoraljaújhely. 59. sz. Árpád cs. Fecske örs, Szentgotthárd. 67. sz. Deákkuti cs. Pinyóke örs, Sopron.

Első díjat nyert: Madarassy Iván 19. sz. Bükk, Miskolc.

Második díjat nyert: ifj. B. Parragh Béla 99. sz. Mátra, Gyöngyös.

Harmadik díjat nyert: Bédi Árpád 33-as Turul, Rákospalota, Erdély-u. 3.

CSERKÉSZFIÚK ÍRÁSAI

1928 nov. 1-iki zászlóorségen szerzett benyomásaim.

Vigyázz! Tisztelegj! A trombita imára hívó szavát sokszorosan visszhangozzák a magas házak köfalai. A zászló lassan kúszik fölfelé. A felhős égen egy pillanatra kísüt a nap, hogy megnézzé a kis ország kicsiny katonáit. Föllepek az őrhelyre. Lábam alatt látom a márványba vésett szavakat: „Tudd meg ó ember, Nagymagyarország vérről, könnyel, verejtékel megszentelt földjén állsz!” Ismét a nagy, a szent ország földjén állok, előtttem van a tótfiúcskát védő észak magyarja, körül dél, kelet, nyugat. Lelkem nagy változáson megy keresztül. Szemem elől eltűnnek a magas házak füstös falai és megjelenik előttem Nagymagyarország képe fényel, ragyogással. Lábam alatt a szent porszemek megmozdulnak, nőnek, nagyobbodnak és mindegyikből falu, város lesz. Ime, az elszakított részek visszatértek a testhez.

Almodozásomból a széltől lebegő zászló csattogása szakított ki. Csodálkozó szemem a zászlón akadt meg. De jaj! Mi történt? A zászló félárbóca ra eresztve! A nemzet gyászol!

S ekkor ébredtem a szomorú valóságra igazán. Az előbb még élni látszó szobrok merevek, hidegek. Valahol harangoznak. Álmaimat temetik. Körülöttem emberek szaladgálnak. Emberek, akik magyaroknak nevezik magukat és feltett kalappal, közönyösen mennek el Nagymagyarország vérről, könnyel, verejtékel szentelt dombja mellett. Istenem, hát így elhdegült az emberek szíve, ennyire nem érdeklí saját létük, saját fiaiknak a sorsa őket? Ha mi nem törődünk édesanyánkkal, akkor megérdemeltük sorsunkat.

Fiúk, mi emeljük meg kalapunkat ez előtt a halom előtt. Ez az emlék a magyar gyász, a magyar remény, a magyar tiltakozás jelvénye. Ha megtiszteljük a jelvényt, akkor szövetséget fogadunk a nagy ügygel, mely csak azt kívánja tőlünk, hogy hazafiak, magyarok legyünk!

„Jó munkát!”

Szaitz Endre.

158. sz. Árpád cs. cs.

ŐSZHAJNALI ÉNEK.

Tompa, lomha köd száguldott
Október-nap hajnalán,
Halkan nyílt az őszi rózsza
Édesanyám udvarán.

Ősz-csókolta szírom-ajkkal
Rámlehelte a sok virág,
S áhítatos, néma csendben
Susogták a ködön át:

Hajnal-lelkü ember-testvér,
Rád lehellem illatom.
Zizegő, bús ősz-avaran
Muzsikálja kis dalom:

Ifjú szívem csönd-áhitat,
S azért vagyok szép virág,
Hogy ég felé harmatozzak
Illatozó, mély imát.

Beléd szórom fehér hitem:
— Jó az Isten és szeret —
Halkan nyíló őszi rózsát
S halkan nyíló lelkeket...

Tompa, lomha köd száguldott
Csendes, szürke hajnalon,

Szellő bolygott sírva, fázva
Dér-ölelte avaron.

S én hallottam piros-vidám
Szívemben egy őszön át
Őszi rózsza — rámlehelte,
Rámmelelte muzsikát.

Gász István

179. Rákóczi-cserk. Bonyhád.

KÜLÜGYI HIREK

Külföldi krónika.

Képzelnék el egy hatalmas épületet, amelynek hossza 110, szélessége pedig 50 méter. A bejáraton belül tágas csarnok, két részre osztva. Jobbra az Ijjászok osztálya: „Robin Hood és vidám legényei” ruhába öltözött cserkészek nyíllövészeti mutatóanyagokkal. Balra a Kalandorok osztálya: indiánok, kalózok, trapperek, felfedezők öltözetébe bujtatott cserkészekkel. Ebből az előcsarnokból a szemlélő bejut a tulajdonképeni kiállításba, amelynek minden pavilonja egy-egy cserkészkülönpróbanak van szentelve. Az óriás teret hatalmas hangzavar tölti be: szirénabűgés, hangszórók, zenészerszámok, állathangok zaja. Itt a cserkészvilágsajtó pavilonja, benne világtérkép, amely feltűnteti, hogy minden országban vannak cserkészek. Cserkészlapok a függélyes írású japániaktól a Magyar Cserkészig, mellettük a nemzetek ruháiban cserkészek. Amott gazdasági gépek, csillagászati táblázatok, automobilmotor, amit egyre szétzednek meg összeraknak a cserkészek. Mintatábor, szavazógép, cukrászkonyha, fényképezet. Nyomda, ahol a kiállítás lapja készül, az „Expo Press”. Csaknem minden pavillon valamely iparvállalat segítségével jött létre. Mindez nem képzeldés, hanem Pittsburg cserkészeinek idei kiállítása.

Jó ötletük támadt San Antonio texasi város cserkészeinek, akik elkérték a helybeli villamosársaságtól néhány használaton kívül helyezett kocsiját. Nagy volt az öröm, amikor egyszerre harminc ilyen kocsit kaptak. Ezeket azután elszállították a kerületi táborhelyre, ahol nagyszerű állandó szállásokat, iroda- és raktárepületeket alakítottak belőlük.

Amerika cserkészetének arányaira talán a legjellemzőbb adat, hogy a cserkészfiúk könyve ott eddig, 16 év alatt, négymillió példányban forgott közkezen. Ennél több csak az angol Bibliából fogyott. A legutóbbi kiadás ötszázezredik példányát nemrég nyújtotta át egy washingtoni Sas-cserkész (a legmagasabb kiképzési fok) Coolidge elnöknek. A most megválasztott elnök, Herbert Hoover, régi nagy híve a cserkészetnek és hivataloskodása elé a legszebb reményekkel tekint a milliós amerikai cserkészet.

Blois francia városnak XII. Lajos-csapata érdekes ötnapos mozgótábor rendezett. A vizek a magukkézítette yachton, a Szent Annán tették meg az utat. Ez a hajó 8 méter hosszú, 2½ méter széles, van 14 lóerős motorja és teljes vitorláza. Az egész turán azonban az a különös, hogy a vizek minden áldott este együtt voltak táborfűznel a parton velük párhuzamosan haladt csapatbeliakkal.

A páris környéki vízicserkészek elfogadták Havre kikötőváros hajóinasainak kihívását egy 1700 méteres csónakversenyre. A hajóinasok győztek a cserkészek felett, akik nem igen szokták meg a tengeri ha-

lászhajókat. A versenyt lakoma követte, amit egy nagy hajóstársaság adott a vesztesek tisztelőre. A cserkészek vezetője pedig vándorszerleget alapított, amelynek elnyeréséért ezentúl felváltva Párisban és Havreban fognak megküzdeni a cserkészek a „profi” tengerésziakkal.

Két francia cserkészszövetség lapja, a „Journal des Éclaireurs” örömmel közölte a mi kitűnő Nagy Istókunknak, a Cserkészbolt berendezőjének a Magyar Cserkész táborozási számából ismert szép táborkapuit, ezzel a szöveggel: „Magyar cserkésztestvéreink művészek... Hát a mi táborainkat miért nem díszítjük így?”

Az angliai vakok intézete régi óhajásnak tett eleget, amikor végre kiadta Braille-írással az egész „Scouting for Boys”-t. Az angol cserkészkönyvnek még a rajzait is ilyen pontosított módon közölték a látni nem tudó cserkészek örömeire.

Közeledik a karácsony, a cserkészszereket ünnepe, amit világszerte hagyományosan megünnepelnek. A nagy, szervezett jótettek lázában égnék máris mindenféle a Szív lovagjai. A szegény gyermekek lakomái és egyéb szeretetvendégségek, a nyomorgó családok öröme derítése, a kórházakban és másutt rendezett előadások, meg ezernyi más szép tett az idén se maradnak el. JOE.

Magyar Cserkészelőadás Szlovenszkóban.

A külföldi ügyek intézésével megbízott főtitkár, k. Molnár Frigyes dr. a szlovenszkói cserkészterület felkérésére december 13-án délután a pozsonyi primáspalota tükörtermében magyarnyelvű vetített képes előadást tart „A nemzetközi cserkészmozgalom” címen. Ez az első alkalom, hogy magyar cserkészvezető hivatalos meghívás folytán megy a Felvidékre és az első alkalom, hogy Szlovenszkóban magyar ember magyar nyelven tart előadást a cserkészetről.

A kanderstegi nemzetközi cserkész-síversenyre ezúttal a budapesti 11. sz. Bocsagy cserkészcsapat megy ki — remélhetőleg ugyanolyan sikeres szereplésre, mint tavaly a 25-ösök. — Az O. I. B. a „Cserkészek nemzetközi alpesi klubja” felkérésére elhatározta, hogy az egyik szobát a kanderstegi otthonban magyar stílusban fogja feldíszíteni. Ezt a díszítést is a csapat fogja elvégezni.

Az osztrák kath. „Szent György” cserkészszövetség nov. 11—12-én tartotta évi közgyűlését és tisztgyűlését, melyen a Magyar Cserkészszövetséget a 2/v. cserkészcsapat parancsnoka, dr. Korompai József képviselte. A közgyűlés résztvevőikhez dr. Piffel bécsi bíbornok-érek intézett melyreható beszédet.

A hollandi cserkészszövetség elhatározta, hogy cserkészeit nem „Padvinder”-nek hanem „Verkenner”-nek nevezi, mely elnevezés nyelvi helyesebbnek találtatott. Ennek folytán folyóiratuk nevét is ilyen értelemben változtatták meg.

A londoni nemzetközi iroda havonként átlag 3 figyelmeztető körlevelet kénytelen kibocsátani magukat cserkészeknek nevező „világjárók” ellen. Ennek ellenére még mindig foglalkoznak egyesek ilyen fantasztikus tervekkel.

A yokohamai japán cserkészcsapatok a nyáron nagy kiállítást rendeztek, melyen a magyar cserkészirodalom és fényképek is szerepeltek. A legközelebbi számban közöljük a kiállítás fényképét.

A 2. sz. B. K. G. csapat karácsonykor a Semmeringre megy téli táborba.

KRÓNIKA

Sf-AKCIÓ! Mint mult számban jeleztük, a Szövetség ezidén is rendez kedvezményes árú si-akciót. Az igénylések bejelentése nov. 25-én lejárt. A kérvények alapján az O. I. B. rendkívüli ülése határozott a szétosztásról. Ezen határozatot a gazdasági hivatal minden egyes kérvényezővel külön-külön közli. A si ára teljes felszereléssel, botokkal együtt, páronként 20 P. A sík átvétele csak készpénzfizetés mellett történhetik. A siket elsősorban azok a csapatok kapták, amelyeknek az eddigi akciókból még nem jutott és amelyeknek a Szövetséggel szemben semmiféle elintézetlen kötelezettségük, adósságuk nincs.

A sík szétosztása 3-án, 4-én és 5-én (hétfőn, kedden, szerdán) d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig a Cserkészházban (V., Hajnal-u. 6. sz. földsz. 11.) történik. Vidékieknek a sík postán utánvétellel küldjük.

Akarod-e az 1929. évi Cserkész Naptárt? Fizess elő a Magyar Cserkészre egy fél-évre!

A téli tisztítábor jelentkezési határideje december 8-ig van meghosszabbítva, azontúl — ha esetleg kivételesen el is fogadható még, 10 P helyett már 15 P. a részvételi díj.

Meghívó a Magyar Turista Egyesület sorozatosa következő vetítettképes előadásaira — a Budapest Székesfővárosi Pedagógiai Szeminárium (Budapest, VIII., Mária Terézia-tér 8.) III. emeleti előadótermébe. És pedig:

1928. dec. 5. Jász Géza: **A Bakony.**

1928. dec. 29. Maderspach Viktor: **A Retyezát.**

1929. jan. 12. Zsembery Gyula: Téli turistáság és szízes.

1929. jan. 26. Szabó Zoltán: Erdő és mező növényvilága.

1929. febr. 9. Dobieczy Sándor: Turista táborozás.

1929. febr. 23. Lévy István: Megszállott hegyeink.

1929. márc. 9. Zsembery Gyula: Turistaság a honvédelem szolgálatában.

Karácsonyi számunk gazdag tartalommal jelenik meg ismét. Szeretnők, ha minden cserkész elolvassa. Azért minél több példányban adjátok el, különösen ezt a számot.

Ami a „B.-P.”-ből kimaradt. „Neveljétek a cserkészeket egyénileg, azután fegyverezétek fel az egyéniséget a köz javára.”

„Legnagyobb ellenségeink itthon vannak, akik semmivel sem segítik a hazát. Minden fiú legalább is zöltséget tud termelni...”

„A legjobb újjáépítési terv is megdől, ha a jövő nemzedék nem felel meg a követelményeknek... Embereinket nemcsak ütközetek megnyerésére, hanem arra is elő kell készíteni, hogy a nemzet válságaiban ne veszítsék el a fejüket.”

„A vallás természetes formáját megérti a cserkész. Belülről jön az, a lélek mélyéről... Nem formáság, külső dogmaköntös, amit vasárnapra felvesz az ember, hanem a jellem része, a lélek kisugárzása.”

„Oly széles alapokra fektettük szabályainkat, hogy minden osztályt és felekezetest felölelhessünk.”

„Először is vezetőkre, másodsor anyagiakra van szükségünk.”

„A csapatoknál együttes ipari munkák — például játékkészítés — bevezetését

ajánlom, a jövedelemtől eltekintve azért is, hogy a fiúk gyakorlati ipari- és üzemszervezeti ismeretekre tegyenek szert.”

A Cserkész Naptárt nem nélkülözheti egy cserkész sem.

Kerékpár-akció. A Magyar Cserkészszövetség megbízásából a „Cserkészbolt” ezidén nagyarányú és kedvezményes kerékpár-akciót indít meg. Hosszas tárgyalások után sikerült a közismert, legtartósabb és legjobb kerékpárokat a cserkészek részére, ezen akció keretén belül, gyári áron — vagyis a kereskedői árnál mintegy 30%-kal olcsóbban biztosítani. Fenti akció révén kerékpárokat csakis igazolt cserkészek vásárolhatnak, mert a „Cserkészbolt” nem kíván a legális kereskedelemnek konkurenciát teremteni, csupán cserkéseinket kívánja olcsó kerékpárokhoz juttatni. A kerékpárok az „Automata”-gyár legjobb típusa, zománczott khaki színben cserkészfej védjeggyel. Ára: 200 pengő, mely összegben az alábbi felszerelés is befoglaltatik:

1 felszerelt szemszámátka, első kézi aroncsfék, szabadonfutó, nyereg, „Michelin Cablé” köppeny gumival. A felszerelés teljessé tételéhez alkatrészek: pumpa, csengő, lámpa, dinamó, csomagtartó stb. szintén kaphatók.

Zárójelben jelezzük, fenti gépek ára kereskedőnél 280 pengő. Miután kevés cserkésznek áll 200 pengő rendelkezésére, lehetséges ezt 10 havi részletre is megvásárolni bizonyos költségek és kamatok térítése mellett. A vásárlás közelebbi feltételeit a „Cserkészbolt” V., Hajnal-u. 6. levelezőlap kérésre készséggel megírja.

Kitünő alkalom ez arra, hogy ne csak egyesek, de a kerékpáros órsók vagy rajok is felszereljék magukat s ez esetben maga a csapat vásárolja meg a kerékpárokat.

Hogy a kerékpározás milyen egészséges sport, milyen nagyszerű közlekedési eszköz, azt minden életrevaló és leleményes cserkész tudja.

Felhívjuk a csapatokat arra, hogy amikor levélpapírt és borítékot készítenek, tüntessék fel rajta a csapat pontos levelezési címét, mert ezzel sok kellemetlenséget lehet elkerülni. Az egyes levelek is mindig írjuk rá a feladót, olvashatóan.

Bekötési tábla akció. Kiadóhivatalunk ezidén is megrendezi M. Cserkész és Vezetők Lapja bekötési tábla-akcióját. A Magyar Cserkész bekötési táblája: félvászonból 1.50, egészvászonból 2.50 P. A Vezetők Lapja táblája pedig félvászonból 1.20 P. A bekötési táblák a Cserkészboltnál rendelhetők meg.

Itt említjük meg, hogy nagy nehézségek között sikerült egy néhány ideai és tavalyi teljes évfolyamot összeállítani, melyek bekötve kerülnek 12 P-ös áron forgalomba. Ez a Magyar Cserkész kiadóhivatalának karácsonyi ajándéka.

A Cserkész Naptár minden cserkész kérdésben felvilágosítást ad.

Aki amerikai, ausztráliai és más tengerentúli cserkészekkel és fiúkkal akar levelezni, forduljon Tábori Pálhoz, a World Brotherhood of Boys Magyar képviselőjéhez (Budapest, VIII., József-utca 16.), aki szívesen szolgál címekekkel és fölvilágosítással.

„A Magyar Cserkészszövetség legutóbbi évei” címet viseli az a rendkívül értékes könyv, amely nemcsak hat esztendőrel számol be részletesen, hanem visszajelentést vet a magyar cserkészmozgalom múltjára is. Illő dolog, hogy minden jó

cserkész ismerje, olvassga e könyvet, mert csak ebből láthatja, hogy milyen hatalmas a mi mozgalmunk. E könyv, mely tulajdonképpen a közgyűlésre készült jelentéseket tartalmazza, teljes bepillantást enged huszonegyezer jót akaró magyar fiú céltudatos munkájába. Lehetetlen elkésedés nélkül olvasni az egyes fejezeteket. Valóságos ösztönző erő ez a könyv a meg-meglankadó munkában. Szerezze meg mindenki. Kapható a Cserkészboltban.

A Cserkész Naptár szép, érdekes, tanulságos.

Bencés cserkészparancsnokok gyűlést tartottak nov. 11-én Budapesten a bencés reál gimnáziumban, ahol a közös munkatervet beszélték meg.

Hány százalékos cserkész vagy?

„Nem akarok” 0%
 „Nem tudok” 10%
 „Nem tudom, hogyan kell” 20%
 „Mi ez?” 30%
 „Szeretném, ha meg tudnám tenni” 40%
 „Azt hiszem, megtehetném” 50%
 „Megtehetném” 60%
 „Azt hiszem, megteszem” 70%
 „Tudom” 80%
 „Akarom” 90%
 „Megtettem” 100%

(Egy amerikai cserkészlap felosztása.)

A leghosszabb vasútvonalak. (A Cholonky f. atlaszból.) Cap Town—Kairo (terv) kb. 8000 km. Transzszibériai vasút 6550 km. Southen-Pacific Railway 6250 km. (New-York—New-Orleans—Los Angeles.)

A legmagasabb hegyvasút a Rio Umlatto—Potosi vasút (Bolivia) 4840 m magasan a tenger színe felett, Európában a Jungfrau-vasút, mely Eismeer-nél (Svájc) 3161 m magasan halad.

Kitört az Etna. Az utóbbi évek folyamán számos elemi csapás sújtotta az emberiséget. Az újságok szinte mindennap hoztak hírt földrengésről, tűzvészről, szélviharról, melyek mind nagyon sok emberéletet pusztítottak el és óriási vagyontettek fönkre. Legutóljára ismét rémhírek terjedtek el: kitört az Etna, izzó lánvája szétömlött a környéken s maga alá temetett falvakat, gazdagon megművelt földeket, vasutakat, erdőket egyaránt. Három héti tartott ez a szörnyű pusztítás, míg végre a kráterek kiadták dühüket, a lávaömlés elállt s az izzón folyó anyag lehűlni kezdett.

Régóta nyugtalanítja már az Etna az alatta elterülő Cataniának termeszettől megáldott, boldog vidékét. Már 2000 évvel ezelőtről maradt egy leírás a „füsttölg s tűzokádó hegyről”. Eddig a legnagyobb kitérés 1669-ben volt, amikor a láva egészen a tengerbe folyt s ott egy kilométer hosszú félszigetet alkotott. 200.000 ember pusztult el akkor.

Az Etna magassága 3279 méter. Szabályos kúp alakú, körülötte a kisebb kráterek egész tömege (körülbelül 200) helyezkedik el. A kráter átmérője 527 méter, mélysége pedig a mostani kitérés előtt 252 méter volt. 1700 m magasságig gazdagon megművelt narancs- és citrom- és gesztenyefák díszlenek oldalán. 1700—3200 méterig dús tölgy- és fenyőerdők vannak rajta, ezenfelül a kihűlt lávaretegen már csak bozótok nőnek s az év legnagyobb részében magas hó borítja. A legújabb kitérés kártevését növelte az, hogy 2000 m

magasságban kis mellékráterek keletkeztek, melyeknek lávája azonnal a megmúlt földrakre ömlött rá.

Mi is az a láva? A tűzhányó belsejét alkotó kőzetek olvadt állapotban, hőmérséklete az 1000 fokon is felül van. Anyaga főleg kovasav és agyagföld, néha bazalt és trachit. Rendesen gázokat is tartalmaz, melyek a kihülésnél elhagyják a lávát s felszínét lyukacsossá teszik. A láva ömlési sebessége igen különböző. Ha anyaga híg, akkor rendkívül gyorsan halad előre, így a Vezúv lávája az 1631-i kitöréskor egy óra alatt 8 km-t tett meg. Az Etna lávája szerencsére sokkal lassabb folyású volt, úgy, hogy a lakosság még idejében elmenekülhetett előle. Óriási mennyiségű az a tömeg, ami egy nagyobb kitörés alkalmával szétömlik. 1886-ban az Etna 48 millió köbméter lávát ontott ki magából. Ha a kitörés megszűnik, a láva gyorsan kihül s különböző alakokba formálódó felszíne nagyon érdekes látványt nyújt az oda fáradó utazónak.

I. KERÜLET.

A 233. sz. Szent Kapisztrán cserkészcsapat 1928 december hó 8-án, szombaton 1/2 órával kezdett cserkész előadást rendezni, melyen több más szám között bemutatásra kerül a Magyar Cserkészszövetség filmjei közül:

„Baden-Powell látogatása Budapesten“
és
„Pista sólyom lesz“

Az ünnepély helye: VI., Berzencei-u. 40—42. szkf. iskola tornaterme.

Odajutás: 3., 11., 55. jelzésű villamosokkal a Tutaj-u. megállóig. Nyugoti p. u.-tól 4-ik megálló.

A 32. Levente cs.-cs. most fokozottan fejleszti ki a levente munkát is, melyet az O. T. T. és a Szövetség is megszemlélt más csapattal együtt nov. 25-én. Október 21-én résztvett a kelenföldi ev. templom felavatásánál, hogy némileg lerója az egyház iránti kötelességét és halálját. November 18-án vidám kaszán volt délután, míg dec. 6-án Mikulás apó fog betoppanni az őrösközhöz.

A Regnum új cserkészotthonának felavatása. November hó 4-én szentelte fel Shvoy Lajos püspök úr újonnan épült cserkészházunkat. A nyolc helyiségből álló otthonban most már elhárulnak azok az akadályok, amelyek a helyiséghiány miatt eddig a munkát megnehezítették. A regnumi öregcserkészet ezen az őszön új lendülettel indult meg. Öntudatosan igyekeznek kiépíteni azt a formát, amely az egész magyar öregcserkészetnek megfelelő lenne. Karácsonykor sí-férbort tervez a Bakonyban.

II. KERÜLET.

Tisztgyűlés Egerben. Az egri cserkészcsapatok parancsnokai és tisztjei november hó 6-án, Király István dr. vezetőtiszttel vezetése alatt tisztgyűlést tartottak, melyen az egri cserkészpark kijelölésével, a Miskolcon tartandó kerületi napon való részvétellel, továbbá több belső ügygel foglalkozott.

Életmentési kitüntetést kaptak: Morava

Károly (157), Simon László (282), Pulu-gor László és Szabó László (557) cserkészek.

Csapatalakulás. A makói róm. kath. polgári fiú-iskolában, valamint a csongrádi polg. fiú-iskolában új csapatok vannak alakulóban.

V. KERÜLET.

Békés vármegyében megalakult a megyei szervezet. Békés vármegye területén működő cserkészcsapatok 1928 október 16-án a már eddig is meglévő lelki kapcsolat mellé odaállították a megyei szervezetet is.

Az előkészítés munkáját dr. Kovacsics Dezső — Békés vármegye főispánja — vállalta.

A cserkészszövetség képviselőjében dr. Major Dezső főtitkár jelent meg.

Dr. Major Dezső tolmácsolta a cserkészszövetség üdvözlését, majd örömeinek adott kifejezést, mert az a cserkészmozgalom, mely tizenhat évvel ezelőtt hazánkban csak pedagógiai kísérlet volt, ma már oly jelentőségű intézménnyé vált, mely nemzetközi viszonylatban is hírt és dicsőséget szerez megcsontított hazánkban. Örömmel látta, hogy a békésmegyei cserkészcsapatok jól végzett munkája a megye társadalmának vezető embereit hozta össze azzal a szándékkal, hogy közvetlen a megye, közvetve pedig az ország cserkészeinek az ügyét segítsék előbbre vinni. A megkezdett munkára Isten áldását kérte.

Az V. cserkészkerület részéről Némethy Samu kerületi vezetőtiszttel jelent meg.

Némethy Samu a kerület nevében üdvözölte a megjelenteket. A cserkészetet egy állandóan növekvő palántához hasonlította, melynek nagyobb ágai a kerületek és az ezen megjelenő kisebb hajtások a megyei szervezetek. Felolvasta Witz Béla országos elnök levelét és az előkészítő bizottság javaslatát a tisztségek betöltésére vonatkozólag; amit a gyűlés egyhangúlag elfogadott.

Diszelnökök: dr. Kovacsics Dezső főispán, Beliczey Géza felsőházi tag, Bréhm Lőrinc praelatus, felsőházi tag, dr. Daimel Sándor alispán.

Elnök: dr. Márky Barna vármegyei főjegyző.

Alelnökök: dr. Berthóthy István korm. főtanácsos, polgármester, Kornis Géza kultúratanácsos, dr. Varga Gyula polgármester, Némethy József reálgyakorlati igazgató, dr. Kiss László orosházi főszolgabíró, dr. Schauer Gábor szarvasi főszolgabíró, Moldoványi János békési főszolgabíró, dr. Pálka Pál gyomai főszolgabíró, dr. Vangyel Endre gyulai főszolgabíró, Kiss László szeghalmi főszolgabíró, dr. Kardos József szeghalmi ügyvéd.

Tiszteletbeli tagok: Békés vármegye országyűlési képviselői.

Az V. cserkészkerület elnöksége által kinevezett tisztikar: ügyvezető elnök: Schreiber Ottó, ügyvezető alelnök: Csurgay János, várm. főtitkár: dr. Jockel József, várm. ellenőrző: Ila Tóth József, várm. titkárok: Fazekas Mihály, Theisz János, sárréti titkár: Baka Béla.

Szeged. A 183. sz. Kínizi csapat ősszel újabb beosztással kezdte meg a munkát, hivatásos vízi-őrsi programmal is. Csapatunk tisztikara Szekszárdy József dr., tanár úrral gyarapodott s így

a csapatban jelenleg 3 tiszt, 3 s.-tiszt 45 fogadalmas cserkész és 40 cserkészapród van 3 rajban.

Az 575. sz. Szent György csapat 9 felavatott és 47 újonc cserkészzel folytatja a cserkészmunkát.

Békéscsaba. Az 568. sz. Körös csapat jelenleg 21 cserkész és 12 öregcserkész létszámmal dolgozik. Újonc felvételt nem tartott, mivel a csapat mostani tagjainak cserkészszerelmét akarja teljesen kimélyíteni. Jelenleg a cserkészei a II. és I. oszt. próbákat teszik le s az öregcserkészek pedig az önművelés nehéz munkáját végzik.

Vésztő. Az 574. sz. Kiss Bálint csapat nov. 11-én jól sikerült műsoros ünnepélyt rendezett.

A szegedi m. kir. Ferenc József Tud. Egyetem 277/ő. sz. Szeri csapata az öregcserkészmunkát megkezdte s két hetenként tartja összejöveteleit.

Az 550. sz. Baross csapat négy raju november 11-én gyakorlatot tartott, melyen a csapat 155 tagja vett részt. — Most készült el a csapat statisztikai kimutatása, mely szerint az év folyamán a csapat 614 összejövetelt tartott. Ebből 290 őrsi-összejövetelt, 4 táborozást, 26 kirándulást, 26 szolgálatot, 7 zenés kivonulást, 14 tiszti összejövetelt, 88 raj-összejövetelt és 7 csapatösszejövetelt. — November hó 15-én a csapat tisztikara tisztgyűlést tartott, amelyen az aktuális ügyeket tárgyalták meg; azonkívül szerepelt a levente-ellenőrzés, az új tisztek felvétele, valamint a csapattitkári állás betöltése.

Csongrád. Az 553. sz. Szent Imre csapat szeptember és október hónap 12 tagból álló őrvezetői tanfolyamot tartott Pongrácz Elemér parnok vezetésével. — Nov. 4-én a csapat jól sikerült műsoros ünnepélyt rendezett.

VI—VII. KERÜLET.

A 179. sz. Rákóczi-cs.-cs. (Bonyhád, Ev. reálgyakorlati) ez évben 80 taggal kezdte meg munkáját. Van 3 I. oszt. őr-sűnk, 3 II. oszt. és 3 újonc; azonkívül egy 20 tagból álló apród-raj. Vasárnaponként eljárunk a Bonyhádi Lövész Egyesület és a B. Önk. Tűzoltó-Egyet gyakorlataira. Rész vettünk az okt. 6-i ünnepélyen, volt igazgató urunk temetésén, a nov. 18-i Trianon revíziója érdekében tartott népgyűlésen, stb. Egy őr készül a jövő évi jamboreera. *Gépe.*

VIII. KERÜLET.

A 110. sz. Bethlen Gábor cserkészcsapat az ősz folyamán egy kétnapos táborozást rendezett Kecskemét város határában. A „kis” tábor célja, a „vékonypénzü” fiúknak is hozzáférhetővé tenni a tanulás és a vidámság alkalmát. A téli munka célja; a szokásos nagy protestáns karácsonyi vásáron való részvétel. A fiúk sok ügyes kézi munkával (fa-, fém-, linoleum) igyekeznek a vásár közönségének bemutatkozni. A munkát Mátis Kálmán parancsnok végzi.

Csaba Jenő dr. piarista tanár, aki az V. kerület életében nagy szerepet vitt, az ifjúság iránti lelkesedéstől indítva felaján-

Cserkész	MENTŐTÁSKA	elsősegélynyújtáshoz
tökéletesen felszerelve, izléses, praktikus kivitelben, beosztások bádógdobozban, vízhatlan vász-mhuzattal, vallszíjjal beszerezhető		
„TURUL” KÖTSZERGYÁRBAN		
Budapest, II., Erőd-utca 1-3. szám.		
Telefon: 526-42.	Ara la felszereléssel 12,50 P.	Telefon: 526-12.
	Ila felszereléssel 11,50 P.	
Hiányos mentőszekrények kiegészítését vállaljuk. — Postai megrendeléseket leggyorsabban elintézzük.		

lotta szolgálatait a VIII. kerületnek. A munkaköre az apródmozgalom teljes kiépítése.

A 856. sz. csapat parnoka, Frank Károly lemondott és a vezetést Lopusanszky Károly vette át.

Az okt. havi intézőbizottsági gyűlés okt. 29-én volt.

Faragó Ede orsz. vezetőtisztté okt. hóban meglátogatta a kerületet, hogy a kiscserkész munkát propagálja.

A kecskeméti csapatok okt. 28-án a kormányzó néfőméltósága látogatása alkalmával derekas részt vettek a rendezésben. Majd nov. 18-án a revíziós gyűlésen is.

IX. KERÜLET.

A 203. sz. „Bocskay” cserkészcsapat parancsnoka, dr. Jausz Béla realgimn. tanár úr, a debreceni „Tisza István” tud. egyetem lektora, 5 hónapra szabadságot kapva, Bécsbe ment a „Collegium Hungaricum”-ba, ahol a kultuszminiszter úr ösztöndíjas helyet adományozott neki. Távozása nagy szomorúságot okozott a csapat minden egyes tagjának, úgyszintén a tanulóifjúságnak, de vigasztal az a tudat, hogy rövid ideig tart a távolléte. Távollétében a csapat parancsnokságát Janó István rg. tanár, a csapat szervezőtestületi tagja vette át.

A 182. sz. Uhu cserkészcsapat (Nagykálló), nov. 3-án tartotta táborozó ünnepélyét, mely háromhetes mátravölgyi táborát fejezte be. Ez alkalommal előadásra került Lingauer László: A cserkész, ahol tud, segít című színműve, több komoly és vidám szám. Az ünnepi beszédet Bihari Ferenc igazgató, szervezőtestületi elnök mondta, ki öt napig együtt táborozott a csapattal, melynek táborát Teleki Pál tb. főcserkész és Vidovszky Kálmán orsz. ellenőrző is meglátogatta. A szép erkölcsi és anyagi sikerrel zárult ünnepélyen a város és megye sok előkelősége megjelent.

X. KERÜLET.

A pesterzsébeti 28. sz. Szent István cserkészcsapat folyó hó 18-án tartotta táborzáró ünnepélyét a helybeli polgári leányiskola tornatermében. Az ünnepélyen sok apró — a táborra emlékeztető — kedves számmal szórakoztatták a közönséget a cserkészek. Külön élvezetet nyújtott az énekkar víg nótáival és a zenekar nagyszerű játékával. Majd előadásra került — többek között — a „Karsai nagyon beteg” című egyfelvonásos színdarab, melynek szereplői kitűnően alakították szerepeiket. Az előadás végén a főparancsnok, Nuofér Lajos szék. fővárosi hit-tanár elbúcsúztatta a szeretett táborparancsnokot, Tinágl Lajos csapat-tisztet, akit hivatása Pápara szólított.

Uj csapatigazolások. A dunakeszi főműhely csapatát — 109 Magyarország — a pesterzsébeti ág. ev. egyház 940 „Petőfi” csapatát, Lőrinc község 941 „Mádách Imre” és végül a bajai r. k. egyház 942 „Ottóvár püspök” nevű csapatát az agilis Sándor Dénes r. kath. lelkész vezetése alatt az O. I. B. igazolta.

Csapatáthelyezés. Az O. I. B. a 108. „Baksay” csapatot saját kérelmére a VIII-ik kerületből — a kerület jóváhagyásával — a X. kerülethez tette át. Mi hiszünk, hogy a 108. csapat a mi kerületünknek is mintá csapata lesz.

Tiszti igazolások. Az október 15-én megtartott tiszti vizsga alapján az O. I. B. Botár Gyula, Lander Emil és Veingart Vendel jelöltek tisztekké igazolta. Kereskes András pedig az I-ső kerulettől a 937. csapathoz igazolta.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Tábori kukta 329. Eltekintve attól, hogy ilyen későn már nem közlök tábori beszámolót, a Tieddel még az a nagy baj is fennáll, hogy igen gyenge. Meglátod az érdekes dolgokat, de leírni nem tudod. — 66. Báthoryak. Csatakiáltástok jobban illenék egy víg, lump kompániához, mint cserkészekhez, épen azért nem is publikálok. A másik meg azért nem jó, mert semmiesetre sem lehet a kedves, bájos kis fecskéről elképzelni, hogy az ő okos fejükben, pici szívükben olyan durvaságok születhetnének meg, mint ez: „Úsd pofo, hogy aszeme kiugorjék”. Aki ilyesmit olvas ki a fecskék „beszélgetéséből” az legalább is nem cserkészlelek. — P. A. 555. Szeged. Zavaros. Világosabban s természetesen jobban kell írni. — Bonyhádi Pista. Hangulatos, ügyes, kedves verset küldtél most. Közölni fogom. Itt kérlek: ha külföldi újságba magyar cserkész híreket, vagy cserkész cikkeket küldesz, juttasd előbb azokat a külföldi ügyeket intéző hivatalhoz (Cserkészház), amelynek minden külföldi vonatkozásról tudnia kell. Innen azután még aznap tovább megy az általad megjelölt helyre leveled. Mert azt úgyis tudom, hogy olyasmit nem írsz, aminek közlése nem volna kívánatos. — T. F. Jászapáti. Köszönöm a kedves levelet. A nagyarányú-

A

MAGYAR CSERKÉSZ

előfizetési ára:

Negyedévre 2 pengő,
félévre 3.60 pengő,
egész évre 6.40 pengő.

Előfizetni lehet a Magyar Cserkészszevetség Gazdasági Hivatalában: V., Hajnal-utca 6., készpénzzel, vagy postautalvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. postatakaréki csekkszámán.

*

A Magyar Cserkészszevetség
hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:

Budapest, IX., Ráday-utca 43-45.

Kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.

(Cserkészház)

Előfizetési ára:

Félévre 2 P. ~ Egész évre 4 P.

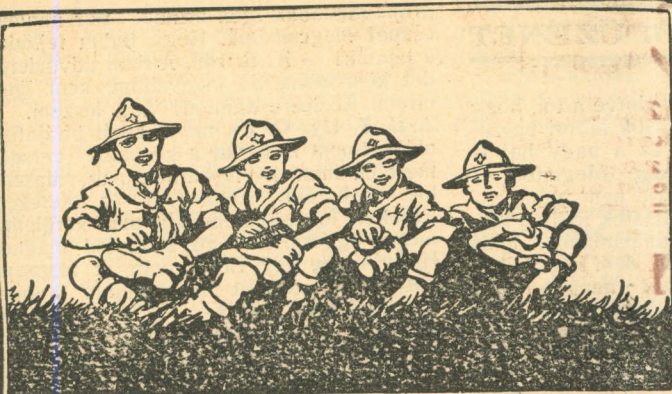
Előfizetni ugyanúgy lehet, mint a

MAGYAR CSERKÉSZ-re!

propagandának igen örülök. Bár minden csapat megcsinálná. Hogy tudna fejlődni a lapunk! — K. B. 169. Afrikai üdvözlétedet köszönöm, de megvallo, nem igen értem. Közlésre ajánlod? Alig hiszem.

2. B. 7. Gy. O. Ha nem kaptál bírálatot, akkor nem is került a kezembe versed, mert én minden kis barátomnak válaszolok. — K. Gy. Köszönöm az ötleteket. Részben felhasználom. Ha más kerületbe megy, egyszerűen átigazoltatod magad. Hogy megy ez? Benne van az alapszabályokban, amelyet mostanában kapott meg minden csapat. — B. T. Kedélyes leveledet vidáman olvastam. Dehogy is haragszom. Hiszen én nagyon szeretem a vig gyerekeket. Hanem az ítélet végrehajtását „Fortuna” önagsága intézi. Ezért nem vagyok felelős. Ölelek. — L. J. 35. Győr. Semmiesetre se „alázattal”, hanem vagy „tisztelettel” vagy „szeretettel”. Igazad van. Az utóbbi a legcserkészesebb. — Cs. S. 203. Kisújszállás. Hát persze, hogy az lenne az igazi. De félek, hogy igen kevés pályázó akadna. — K. J. 2. B. K. G. Egészen érdekes az írásod. Honnan „kuttattad” ki az adatokat? Alkalmilag közlöm. — K. J. 28. Szent István. Nagyon helyes, de ha azt akarod, hogy közöljem, külön kell szépen leírni a szöveget s külön papíron kell megrajzolni a szép, tiszta ábrát. Így tégy kísérletet. — R. L. Tata-bánya. Hangulatos apróságok. Az egyikre sor kerül. Csak tovább így! — D. E. 560. Baja. Az eset mulatságos lehetett, de a leírása gyenge. — Ne csüggedj, magyar. Az egyik beküldött versedet közlöm. Nem egészen kifogástalan ugyan, de van benne hangulat, gondolat s ez több, mint a forma. Dehogy voltál „furcsa”. Egy kicsit elfogódott voltál, de ez nem hiba, ez természetes. — „Notary Public”. Őszintén örülök, hogy az egész kedves család szívébe befészkelődött a M. Cs. Most már értem a te gördülékény stílusodat. Az csak természetes, hogy egy írónőnek a fia is tud írni. Csak jöjjön hát az a jobb vers. Kedves kérésedet nem tudom most teljesíteni, mert egyszerűen nincs. De ami késik, nem múlik. — Sz. B. Nyiregyháza. Nem tudom, hogyan, és miért került hozzám karácsonyi imád. Közöltetni szeretnéd? Nem alkalmas arra. Különben is imádat ne a nyomdafesték számára készítsd. — L. J. 183. Kínizsi. Szeretettel köszöntlek levelezőim sorában. Jól esik olvasnom, hogy úgy a szívedhez nőtt a mi kedves lapunk. — Ignotus. Kedves, őszinte leveled megható. Így szeretem az én cserkésztestvéreimet, amikor őszintén feltárjuk szívünket. Egyébként leveledre a legilletékesebb cserkésztől kapsz választ, az Őrszervezők könyvének szerzőjétől. — Jó lenne! Kéréseddel fordulj a „jamboree irodához”, mert minden ilyen ügyet ott intéznek (V., Hajnal-u. 6. Cserkészház). Hát bizony drága dolog lesz az. De ha lemaradnál, se esik ki a világ kereke. Majd lesz még ilyen szép alkalom. Egyébként olvasd a M. Cs.-ben a jamboree iroda híreit. Cs. J. 500. „Baross”. Karácsony Sándor bátyád volt. A magyar fiúk egyik legmelegebb szívű barátja, a Cserkészszevetség társelnöke. Meghiszem azt, hogy tetszett! Csak írj máskor is. Lehet nyílt lapon is.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.
Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.
Kiadja a Magyar Cserkészszevetség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Magyar cserkész
csakis a híres magyar gyártmányú
KAKAS-PASZTÁT

használja,

mert vízhatlanná teszi cipőjét, cipőbőrét
konzerválja, puhítja, repedéstől megóvjá!

Gyártja Magyarország legrégebb gyára:

BENES TESTVÉREK
VEGYÉSZETI GYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
Győr — Budapest.

STOWASSER

cserkészek szállítója

BUDAPEST

II. KER., LÁNCID-UTCA 5. SZ.

Hangszerek elismert legjobb gyártmányok. — Húrok legjobb minőségben.

Első magyar
hangszergyár!

Javítások, továbbá bármely hangszerek
szakszerű elkészítése!

**Rágógummi Wrigley-féle
és üdítő cukorkapasztillák**

citrom, narancs és menthol ízekben, hengeralakúra
higiénikusan csomagolva. Ünnepek, kirándulások és
táborozásra legalkalmasabb. Csapatoknak **nagybani**
árban utánvétellel vagy bizományba.

Kapható a „**Cserkészszobában**” is.
Magyarországi főlerakat:

PULJER J. Budapest, V., Garam-utca 25.

A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt Egyesület
eláruló helye

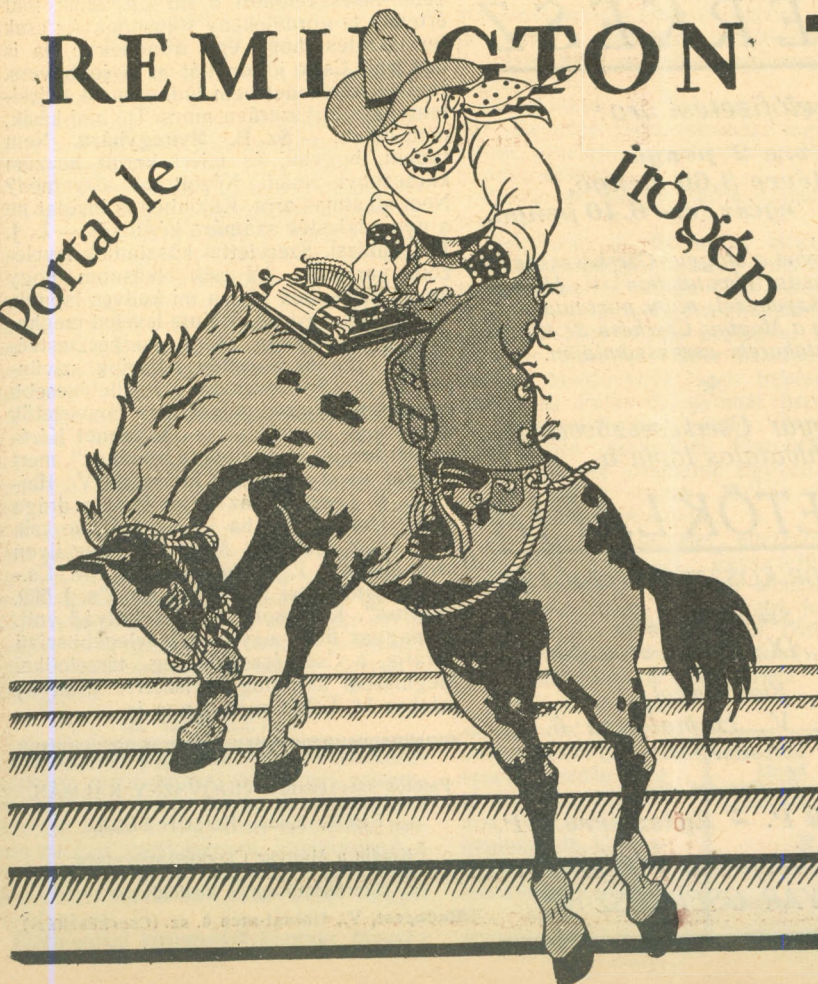
a **Cserkészszobában** van
V., Hajnal-utca 6. sz., Cserkészház.

Kézügyességek, kézimunkák, terítők, dí-
szes párnák, babák, karácsonyfadíszek
stb. feltűnően olcsó áron kaphatók.

REMINGTON

Portable

írógép

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly hordozható gép a

**REMINGTON
PORTABLE**

négy soros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a **REMINGTON-PORTABLE**,
mint a többi legújabb modelljeinket
díjmentesen, vételkényszer nélkül
mutatjuk be országszerte, kedvező
fizetési feltételek mellett, 18 havi
hitelre is.

Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrassy-út 12.
a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Írógépeink kiválóságáról véleményt adhat a
Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

„CSERKÉSZBOLT” BUDAPEST, V. KER., HAJNAL-UTCA 6. SZ.

MOST add fel karácsonyi rendelésedet, hogy idejében megérkezhessek.

RENGETEG ALKALMI VÉTEL!

NAGY KARÁCSONYI VÁSÁR!

ÚJ ÜZLETHELYSÉGÜNKBEN DECEMBER 1-TŐL 15-IG

Karácsonyi cserkész levelező-lapok. (Darabja : P 0,04)

(Patle Huld dan cserkész naplója) P 4. —

44 nap a Föld körül.

(Közgyűlési jelentések a XI. 4-iki közgyűlésre.) P 4. —

A Magyar Cserkészszövetség legutóbbi ével.

A legújabb :

Mit játsszunk? (Játékoskönyv) I. kiadás	P 1,20 helyet	P 0,60
Dalaskönyv. II. kiadás.	P 1,20	P 0,60
Kopenhágai Jamboree 1924	P 2,40	P 1,20
Nagytabori zsebkönyv	P 0,16	P 0,08
Nagytabori emlékönyv	P 2,40	P 1,20
Dr. Farakas: Hadak útján (regény)	P 0,96	P 0,50
Harangi: Robinson unokái (regény)	P 3. —	P 1,50
Dr. Csaba: Hasad a hajnal	P 3. —	P 1,50
Kápolnai: B. P. életrajza	P 3. —	P 1,50

(Kézpénzfizetés mellett)

December hónapban a következő rendkívül mérsékelt árak vannak érvényben :

Karácsonyi könyv-akció.

(Olvasd el az idevonatkozó cikkeket a lap belsejében és kérjél részletes tájékoztatást.)

„AUTOMOTO” kerékpár-akciója.

Már nem a jövő évi Jamboree a legújabb szenzáció, hanem a Cserkészbolt

JAMBORÉE!

JAMBORÉE!

JAMBORÉE!

A „CSERKÉSZBOLT” AKCIÓI

